

ת"פ 57055/02 - מדינת ישראל נגד יוסף נחום, רון נחום, גנים הספקה טכנית כללאית ובניה בע"מ

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 14-02-57055 מדינת ישראל נ' נחום ואח'
בפני כבוד השופטת מריב גrynberg

בעניין: מדינת ישראל
המאשימה
נגד
1. יוסף נחום
2. רון נחום
3. גנים הספקה טכנית כללאית ובניה בע"מ
הנאשמים

הכרעת דין

כתב האישום ותשובה הנאשם

1. כנגד הנאשמים הוגש כתב אישום המיחס להם עבירות של **מעשה פזיות ורשנות**, עבירה לפי סעיף 338(א)(3) לחוק העונשין, התשל"ג - 1977 (להלן: "חוק העונשין"), גריםת שריפה ברשנות, עבירה לפי סעיף 449 רישא, לחוק העונשין, **שימוש בעבודות גז**, עבירה לפי סעיף 25(א) לחוק הגז (בטיחות ורישוי), תשמ"ט - 1989. (להלן: "חוק הגז"), **ניהול עסק טעון רישיון ללא רישיון עסק** - עבירה לפי סעיפים 4 ו - 14 לחוק רישיון עסקים, התשכ"ח - 1968.

2. כמפורט בכתב האישום, בתקופה הרלוונטית לאירוע, הייתה נאשمت 3, חברה פרטית והחזיקה ב"מתמחם גנים" מבנה ובו חנות לחומרי בניין, חומרי הדבירה וכלי עבודה, מסגריה, משרדים ומחסן. (להלן: "החברה", "המתמחם", "הchnerות", "המסגריה"). נאשם 1, היה בעלייה הרשות של הקרקע והמבנה, וכן סייע לבנו בניהול העסק. בנו - נאשם 2, היה בעלייה הרשות של החברה והנהלה. נאשימים 1 - 3 העסיקו את מר אליו מדר בתפקיד המANGER במוסגריה, למורות שמעולם לא הושمر למקצוע זה. המבנה הוא חד קומתי, מכוסה גג פול, שבו שכיח היו אחוריו סככה עם גג אבסטט, ובתוכה המANGER וacen מקום לאחסון ומילוי גז (להלן: "סככת הגז" או "מחשן הגז"). במועד הרלוונטי היו במבנה צבעים, חומרי בניין, כלי עבודה, חומר דישון, הדבירה השקיה, וב███ נמצאו כמהות גדולה של בלוני גז קטנים וגדולים, בלוני חמצן ואמגוזות (בלוני גז קטנים לצורכי מחנאות).

עמוד 1

.3. עוד נטען, כי מישנת 2010 הפעילו הנאשמים 1 ו- 2 את החברה ללא רישיון עסק בשל ליקויים בנושא כיבוי אש, שלא תוקנו. בשנת 2009 קיבלת החברה היתר להפעלת מחסן עזר שניית לאחסן בו עד 500 גפ"מ (גם לבישול או גז "פחמייני מעובה"), בכפוף לאישור רשות הכבישות, אך מיום מתן היתר לא התקבל האישור, בשל ליקויי בטיחות. בתחילת דצמבר 2011 היזרו הנאשמים את מיקום מכליל הגז אל הסככה, בניגוד לתוכניות המקוריות שצורפו לבקשתה להיתר הפעלת מחסן עזר, ולאחר זאת הפסיקה חברת "אמישרגז" את ההתקשרות עם החברה. למרות כל האמור החזיקו הנאשמים 1-3 בסככה כמות של 684 ק"ג גפ"מ.

.4. בהמשך כתוב האישום נטען, כי נאשם 1, בנה מתקן מאולתר למילוי אמצעיות (להלן: "**המתקן המאולתר**"). לשם הכנסת המתקן המאולתר תלה שני בלווני גז במוהופר, באופן שפתח המילוי מופנה כלפי מטה ולבסוף בלווני הגז, חיבר צינור כשבסותו ישנו ברז מילוי. מתקן מאולתר זה הותקן בסמוך למסגריה ולמכלי הגז האחרים, ללא כל אמצעי בטיחות. הנאשמים 1 ו- 2 נהגו למלא מכליל אמצעיות עבור לקוחות, באמצעות מתקן המילוי המאולתר תמורה סכום של 120 ל"נ. כך עשו גם לאחר שהוזהרו מספר פעמים שלא יעשו כן, אף חתמו על הצהרה בפני חברת הגז, לפיה לא יעסקו עוד במילוי הגז.

AIRUI YOM HERSHPA

.5. ביום 1.4.12 בשעות הבוקר, ארעה שריפה רחבה היוקרתית בתחום הנאשמים. כתוצאה לכך נשרפו החנות, המסגריה והפאב הסמוך (שהיה בבעלות נאשם 2), ונגרמו נזקי אש לבניינים סמוכים ולמספר רב של מכוניות שנחנו לצד הצפוני של המבנה. בנוסף חמישה בני אדם פנו לחדר מיוון, לבדוקות בשל קשיי נשימה, כאבים באוזניים, בחילות, הקאות, סחרחות ושאיפת עשן.

.6. לשיטת המאשימה, הגורם לשריפה הינו ביצוע עבודות ריתוך בסמוך למתחם הגז. נטען, כי ביום השריפה, מילא נאשם 1 מיכל אמצעית, באמצעות מתקן המילוי המאולתר, כשבוער לשעה 14:49 עבר המסגר, במסגריה, עבודות ריתוך והלחמת סורגים, בהנחיית הנאשמים. במהלך העבודה, זימה הדלקת נקודת ריתוך, הדלקה של הגז שהצטבר על רצפת המסגריה, ופרצה שריפת ענק, שהתרפשה בביתן כולל ובמבנה סמוכים.

7. כתוב האישום מוכיח לנאים את פרטי הרשלנות הבאים:

.א. התקנת מתקן גז שלא לצורך עצמאית ללא היתר בכתב מאמנת מנהל ענייני בטיחות הגז, כנדרש בחוק הגז;

.ב. מילוי פיראטי של מכליל אמצעיות בגז באמצעות המתקן המאולתר;

.ג. החזקת גפ"מ בתחום משקל 684 ק"ג, ללא היתר כדין;

.ד. אחסנת כלי גז ומילוי גז בצדדים למסגריה ולא במקום מרוחק מASH ומחומרים

מתלקחים;

- ה. הפעלת מסגריה בסככה, בה הרצפה צפה, באופן היוצר סיכון של ממש;
ו. אי ידוע הרשות, במסגרת בקשה לרישון עסק, בכך שעוסקים במילוי גז;
ז. אי מילוי אחר דרישות שירות הכבאות בנוגע לסייעי הכבאות ואמצעי כיבוי בעסק;
ח. אי העברת תדריכי בטיחות לעובדים והעדר שליטה המזהיר מפני הסכנה הנובעת מקיוםם של בלוני ג'פ"מ במקום.

גראת הנאים

8. הנאים אישרו את היותם בעלי הקרןעה והמנהלים של הקרןעה והמתמח הרלוונטי בו פעולה החברה. עוד אישרו שהעסקו את המספר מדרכ. זהו המקום להזכיר, שנאשמה 3 היא חברת "גנים" עצמה, שנאשם 2 משמש מנהלה ובעלי החברה ועל יסוד זה תקבע אחוריותה. באשר ל"מתקן המאולתר" למילוי גז- אישרו שנבנה ע"י נאשם 1, אך לטענתם משנאנסר השימוש בו מטעם חברת "אמישרגז", חדרו מ פעילות זו.
9. הנאים כפרו באחריותם לשריפה, ובכך שבאותה עת עסקו במקום במילוי עצמאי של מכל' גז. עוד החישו, כי במועד הרלוונטי לא הייתה ברשותם היתר לעובdot גז ו/או הספקת גז. לטענתם מכל' הגז לא מוקמו בסמוך למסגריה אלא בצדו השני של המתמח. הנאים מאשרים הפסקת ההתקשרות עם חברת "אמישרגז", אך לטענתם נעשתה מטעם עסקים בלבד.
10. באשר לאישורים השונים: טענים שקיבלו אישור של רשות הכבאות עד שנת 2012. ביחס לרישון העסק, הפנו לכך שהעירייה, האחראית על תחום זה, הייתה, באותה העת, הלוקה העיקרי של העסק. עוד מכחישים החזקת גפ"מ מעל הכמות המותרת.
11. הנאים הציעוanza תזה חלופית לפרוץ השריפה; לשיטתם, הפיצוץ נגרם משילוב קטלני בין עבודות ריתוך והצטברות אדי צבע שנוצרו מביצוע עבודות צביעה בתחום המסגריה, והוביל לדליקה.

תמצית טיעוני הצדדים

12. המשימה, באמצעות ב"כ עו"ד קרת, עותרת להרשיע הנאים בכלל העבירות המיוחסות להם. עוד עותרת לאמץ עדויות עדי התביעה במלואן, בדגש על עדותם של המספר מדרכ ומומחה הדליקות רשות גז. לשיטתה, עדויות עובדי העסק מלמדות על פעילות שగرتית של מילוי פיראטי של גז ע"י הנאים ומיקום סככת הגז בסמוך למסגריה. עוד מפנה להודאת נאשם 1 בחקירתו במילוי לו ומצאת חיזוק לראיותה, בהימנעותו מהheid. המשימה סבורה, כי הוכחו מעלה לספק, פרטי הרשלנות שייחסו לנאים והקשר הסיבתי בין פרוץ השריפה לרשלנותם של הנאים.

13. באשר לגורם לשריפה, מבקשת לאמץ עדויות העדים, לפיהן דליית הגז מסגריה, גרמה לפריצתה. המאשימה מבקשת לדחות את גרסת ההגנה שהפיצוץ ארע בשל עבודות צבע שבוצעו בתוך המסגריה, וכן את עדות מומחה ההגנה כשמטילה ספק במומחיותו ובחוות דעתו. עוד סבורה, שגם התזה החלופית של ההגנה מעידה על התנהלות רשלנית מצד הנאים.vr, שלשיטה, בין אם השריפה פרצה מהתרשלות מטיפול בבלוני הגז או בטיפול לא זהיר בחומרים דליקים במסגריה, מוטלת האחריות המלאה על כתפי הנאים, ויש להרשעם במiosis להם.

14. מנגד, עותרת ההגנה באמצעות ב"כ עוז לנדרטיין, לזכוי הנאים מכל המiosis להם. לשיטתה, לא ניתן לסמוך על עדותו הבלתי האמינה של העד מדר ולקבוע על בסיסה למצאים עובדיים. עוד סבורה שהמאשימה נמנעה מהבאת ה**צבע**- שעבד לצדיו של המסגר מדר- לעדות ומטילה מחדל זה והנצל הראייתי שנגרם בגיןו, על כתפי המאשימה. ב"כ הנאים מבקש לדחות עדות מומחה התביעה, רשות גזעли ומוצא אותה בלתי מבוססת. עוד מבקש לאמץ את חוות דעת מומחה ההגנה, שלשיטה מציגה תאוריה הגיונית ובעל אחזקה בחומר הראיות. עוד מבקש שלא ליחס משקל להימנעותו של נאשם 1 מהheid מפאת גילו המבוגר וחוש מלהפליל את בנו, ועוד יותר לזכות הנאים גם מהעבירות על חוק הגז וחוק רישיון עסקים שייחסו להם, שלא היה בנסיבות כדי לגבש עבירה מכח הוראות חוק אלו (סע' 79-68 לsicomi ההגנה).

פעולות הנאים בעסקם בתחום הגז- התנהלות תקינה או אחסנה רשלנית ומילוי פיראטי של בלוני גז

15. התמונה העובדתית העולה מעובדות כתוב האישום מלמדת, לכארה, על התנהלות רשלנית בתחום הטיפול בתחום בעסקם של הנאים- מאחסנה מסוכנת ועד מילוי בלוני גז ללא היתר, מניהול ללא רישיון והיתר ועד פעילות בניגוד לאיורים ואזהרות של גורמי המకצוע. מכאן, ועד פריצת דליקת ענק שכילתה רcosa רב ובונס לא גרמה לפגיעה בנפש, הדרך, לשיטת המאשימה, ידועה וקצרה.

16. הנאים חולקים על דברים אלו, וטוענים שפלו בהתאם להיתרים, ומקום שנאסרה פעילותם בתחום זה, חדלו מלבוצה. **נבחן הדברים אחד לאחר;**

מקום מחסן הגז

17. הנאים ניהלו במשך שנים רבות חברת פרטיט (הנאשمت 3), והחזיקו עסוק משגשך הכלל חנות לחומיי בניין, משרדים ופאב באזורי התעשייה בעיר רעננה, כשהנאשם 1 הינו הבעלים הרושים של הקרקע והמבנה ומסיע בידי עצמו, נאשם 2, המשמש מנהל החברה.

18. מרטוט המתחם, ת/1, פרי תיאוריו של המסגר מדר, נלמד שמדובר במבנה חד קומתי סגור, שבו כשבחלקו האחורי של המבנה מצוייה סוכה סגורה ועליה גג אסבטט, ובתוכה מוקמה המסגריה ומחסן גז, הכלול מתוך מאולתר למיליון גז.

19. עוד עולה מעדות העד מדר, שעבד בחברת תקופה ארוכה (13 שנים) כמסגר, כי במקומות פעלה מסגריה שביצעה עבודות מסגור וריטור של דלתות, סורגמים, שערם וכו'ב. המסגריה העתיקה מוקמה, מספר חדשם לפני אrou השיפפה, והועברה לאזר שסמור לסקכת הגז בחלק האחורי של העסק (פרו', עמ' 20, ש' 11 וכן ראו ת/1 ו-נ/2). העד אף סימן על גבי שרטוט המתחם, נ/1, מיקום המסגריה ומחסן הגז, כשבתווך ממוקם משרד הנאים.

20. דברים דומים מוסר בעדו גם עט/2, מר בן-טל, עובד חברת "אמישרגז" האחראי במסגרת תפוקתו לפיקוח שוטף על עסקים להם מסופקים שירות גז, וביניהם, באותה עת, נאשمت 3. העד הסביר שעורך בדיקות שגרתיות בעסקים המפוקחים, הכוללות בדיקת אופן אחסון בלוני הגז ומיקומם והאם תואם דרישות החברה ומשרד התשתיות. (פרו', עמ' 28, ש' 26 ואילך). העד הבahir שבכל שינוי מיקום מחסן הגז, על העסק להודיע לחברה ודרךם למשרד התשתיות (פרו', עמ' 33, ש' 10).

21. העד ערך במקום ביקורת שנתית, ביום 11.12.9, במהלךה נכנס לתחומי העסק והבחן בשינוי מיקום מחסן הגז שנוגד את הדרישות. **"זיהיתי את מיכלי הגז שני נמצאים במצב הפוך במקום, בתוך המסגריה בפנים, מוחבאים"** (פרו', עמ' 29, ש' 8-7; תמןות ת/7). עוד הבחן שמתבצעת במקום פעילות מילוי גז באמצעות מתקן מאולתר והתרשם שנעשה בהסתדר (עמ' 33, ש' 13).

22. נאשム 1 מאשר אף הוא בהודעתו, ת/16, שסקכת הגז מוקמה בחלק האחורי של העסק (ת/16, עמ' 2, ש' 26), וראו לעניין זה גם עדותם של עובדי המקום, מר אשר שריבר (עת/15) ומר אליהו מזרחי (עת/16) אשר מאשרים שבחלקו האחורי של העסק, אופסנו בלוני גז ומתקן מילוי (פרו', עמ' 73, ש' 25; עמ' 76 ש' 24-23).

23. באשר למרחק הפיזי בין המסגריה לסקכת הגז, אפנה לעדותו של רשות גזולי, כי מדובר במרחק של מטר עד שניים כשבתווך **"ערכות של סוכות ממתכת שהיו מוכנות וモונחות בין בלוני הגז למסגריה"** (פרו', עמ' 50 ש' 30). אמנם העד מדר העיר בעדותו בבית המשפט שהמרחק בין השניים הינו כ-10 מ', אך אומדנו זה אינו מתישב עם תוכנית המתחם (לקר אף מסכימה ההגנה בסיכוןה, סעיף 13) ואף לא עם עדויות עובדים אחרים במקום (ראו עדות העד שעלבני,opro, עמ' 100, ש' 19). עוד ניתן ללמידה מת/1, וענין זה אינו בחלוקת, כי חוץ בין המסגריה למחסן הגז, מושדים של הנאים שמדובר אינם גדולים.

24. מצאתי לסמור על עדויותיהם של העדים לעניין זה. מדובר בעדויות ישירות של עדי ראייה, שננסכו על דברים שקהלו במו עיניהם. עדות העד בן טל חד משמעות בעניין זה, כאמור מדובר באיש מקצוע ותיק ובעל ניסיון רב בתחום (ראו גם עדות מנהלו של העד, עט/3 עומר גורדון שמהיר שטומך במאת האchosים על דיווחיו וכי **"אם זה מה שהוא רואה זה מה שהוא רואה וזה מה שהוא"** (פרו', עמ' 37, ש' 6)).

25. זאת ועוד, מצפיה בשחוור שנערך במקום בעדו מדר, אכן עולה בבירור, שהמסגריה מוקמה סמור, מאד למחסן הגז תחת סככת אזבסט. המרחק בין סככת בלוני הגז למסגריה אינם עולה על מספר מטרים,

הן במקומות הקודם והן במקומות במועד האירוע. זהו המקום לציון, שבניגוד לטענת ההגנה, לא חוץ בין השנים קיר לבנים אלא מחייב העשויה מازבסט.

לפיכך, מצאתי לקבוע, כי סככת הגז מוקמה בסמוך למסגריה בחלק האחורי של המתחם. בסככה אוחסנוanolן גז ומתקן המאולתר למילוי גז שנבנה ע"י נאשם 1 (ראה צילום ת/7).

26. אני דוחה טענת נאשם 2 שמחسن הגז מוקם באמצע המגרש (ראה חקירתו ת/15 ש' 17 ועדות- עמ' 118 לפיה המרחק בין מחסן הגז למסגריה מגע עד 15 מ'). לדבריו אלו אין אחיזה בחומר הריאיות והם סותרים מראות עינים, גם של עדים אובייקטיבים. (התיחסות לחוות הדעת מטעם ההגנה בעניין זה, ראו סעיף 134 להכרעת הדין).

27. ודוק, כוונתי היה למיקום מחסן הגז הכלול את בלוני הגז הגדולים ומתקן המילוי המאולתר, להבדיל ממיקום בלוני הגז הקטנים (האמציגות) שהונחו, חלקם, בסמוך לקיר הימני של המתחם (ראו ת/1).

28. לモוטר לציון, שעליה מדובר ב"כ הנאים, בשאלותיו לעדים השונים, כך לדוגמא לעת/9, (עמ' 51, ש' 13-11) כי מקום הקודם של המסגריה היה, לשיטתו, מסוכן יותר. כך שנראה שהנאאים מיקמו המסגריה, במקומות שונים במתחם, מלבד שהקדישו מחשבה או תשומת לב לסיכון הנובעים מכך.

בנייה מתקן מאולתר למילוי גז והשימוש בו

29. הנאים מאשרים בمعנה לכתב האישום, והנאשם 1 מודה בהוואתו (ת/16 ו-ת/35), שנבה כ-12 שנים עבר לאחר השריפה, מתקן מאולתר למילוי מכליל גז קטנים של 2.5-5 ק"ג מסווג אמציגות (חקירת נאשם 1, ת/35, עמ' 2, ש' 31). לצורך כך תלה באמצעות שרשת, שני בלוני גפ"ם במשקל 45 ק"ג, ב מהופך, באופן שפתח המילוי של הבלונים מופנה כלפי מטה. לבסוף הבלונים חיבר הנאשם 1 צינור, שמתחלק למספר יציאות, ובסיומו הרכיב ברזים, כשאחד מהם משמש לניקוז אדים, והשני לפיתוח הבלון וסיגרתו. ראו גם תמונה המתקן- ת/7 ו- שרטוט ת/8.

30. מעדות עת/10 שrif נاصر אל דין, רץ פיקוח במשרד התשתיות הלאומית והאנרגיה וחבר בצוות חקירת המקורה, שהגיע לזרת האירועים לאחר השריפה ואף נכח בחקירה הנאים ובחזור שנעשה בשטח, ניתן ללמוד על הסיכון הרב הטמון בשימוש במתקן זה- "**"להתקין מתקן גז לא על פי חוק והנהלים זה מהוות סכנה לציבור, למקום ולכל מי שנמצא בסביבה"**" (פרוי' עמ' 56, ש' 32-29 וכן עמ' 57 מש' 27 ואילך).

31. על הסיכון בבנייה מתקן פרוביזורי למילוי גז עומדים גם העדים בן טל וגordon בעדויותיהם. בן טל מסביר ש滿יכל גז המצויכן במכלה פתוחה, מתפזר בהכרח גז לחלל האויר (פרוי', עמ' 31, ש' 32 וכן ראו ת/37 באשר לשיכון הנש��ף מהגפ"ם) ומדגיש, כי מילוי גז מתבצע רק ע"י ספק גז מושחה. העד, שעבוד שנים רבות בתחום

זה, מצין שפעולות مليוי גז פיראטיות "זה לא משחו שרואים באופן שכיח, זה מאד חריג הדברים האלה. מאד חריג" (פרו', עמ' 30, ש' 8). בנוסף, מסביר שתליית בלוני גז במחופר, משנה את מצב הצבירה של גז לאדים, ומגדילה הסיכון לדיליפת גז. (עוד ראה בהרחבה דבריו בפרו', עמ' 31). העד סיפר שלאחר שנחשף לפעולות האסורה במקום ולשינוי מיקום מחסן הגז, דיווח על כך, על אתר, למנחיו שהחליטו להפסיק ההתקשרות עם הנאים באופן מיד. (פרו', עמ' 31, ש' 1).

32. עת/3, מר עומר גורדון, המשמש סמנכ"ל תפעול בחברת "אמישרגז" מחזק הדברים, ומוסיף שבמילוי פיראטי של גז בשיטת הבלון המהופך מעובר הגז למיכל בפֶגְזָה נזולית, המסוכנת לאין ערוך, مليוי בפֶגְזָה גזית ומעלה הסיכון לדיליפת גז. העד הסביר שmailtoי גז מתבצע רק ע"י ספקי גז מורים בחוות גז מוסדרות, באמצעות מכשירים ייעודיים ותוך שימוש באמצעי מגנן ובטיחות רבים (פרו', עמ' 36), ועל כן לא ניתן היה, מלכתחילה, להתריר לנאים לבצע مليוי גז בעסקם. להמחשת חומרת המעשים והסיכון הגלום בהם, מבהיר שעם קבלת הדיווח מבן טל על חשש לפעולות مليוי גז במקום, הופסקה, מניה ובייה, התקשרות החברה עם הנאים (פרו', עמ' 30).

33. זאת ועוד, העד סיפר בעדותו שכבר בשנת 2009, במהלך בדיקה שגרתית שנערכה בעסק הנאים, עלתה SMB צבאים פעילות مليוי אסורה. כפועל יוצא מכך הפסיקה חברת "אמישרגז" אספקת הגז לנאים. רק לאחר שנערכו לנאים רענונים ונאמם 2 חותם על כתוב התcheinבות מול ספקית הגז שלא לעסוק יותר בעבודת مليוי גז (ת/10), ולהשתמש בבלוני הגז למיכירה בלבד, שבה לשפק להם גז. אפנה גם עדות עת/14, מר ספרזרה המבהיר שה坦נהלות זו של הפרת התcheinבות וחזרה לפעולות אסורה, חריגה (פרו', עמ' 70, ש' 16-17).

34. יתר על כן, עדות עת/11, אפרים צעדי, מנהל אגף פיקוח במשרד האנרגיה והמים, עולה שעצם החזקת בלוני הגז במחופר, מקימה סיכון רב, וזאת גם בגיןISK משימוש בהם למילוי גז. "מיכל אמרור להיות רק בעמידה. לא שמים אותו בשכיבה ולא הפוך... אסור לאחסן הפוך כי כאשר הנוזל למיטה כשהוא הפוך, אם קורה אירוע של שריפה או חימום, כל המיכל מקבל את החום, לא פורק. הרעיון שכאשר מגעים לטמפרטורה מסוימת, כלו ברתיחה והתפוצץ. אף פעם לא להעמיד בלון הפוך ולא שוכב" (פרו', עמ' 63, ש' 12-16).

35. תגובתו הנרגצת של נאים 1 לנוכחות בן טל בעסקו וחשיפתו לפעולות הפיראטיות המבוצעת במקום, מחזקת המסקנה שהנאים עוסקים בפעולות כהו מודעים היטב לסיכון הקרים בה ולכך שנאסרה עליהם. עדות העד בן טל, עולה שפגש, שבמהלך ביקורו במקום, בנאים 1, זה גער ונזף בו קשות. העד הוסיף שחש מאויים מה坦נהלו, ועל כן עזב את המקום (פרו', עמ' 32 מש' 28 ואילך).

36. כך אצרף את הodata של נאים 1, בכך שעסוק במילוי אסור של מיכלי גז, ועשה כך גם ביום ארוע שריפה. (ת/16, ש' 30 ות/13 ש' 29). עוד ראו, עדות עת/15, מר שריבר, שעבד במקום, לפיה הנאים "החליפו גז, מילאו גז" ב"מתקן באזורי המסגריה" (פרו', עמ' 73, ש' 21-25).

37. כן אפונה לעדות עת/1, המספר כי רק לנאים הייתה גישה למבחן הגז. (פרו', עמ' 20, ש' 12-16). במהלך השחזר אישר העד מספר פעמים שהנאשמים מבצעים מילוי גז במקום (דיסק 4, דקה 4:34; דקה 24:5; דיסק 5, חקירת רשות גזולי, דקה 8:25). נראה שהעד חס על הנאים ובעודותם בבית המשפט טען שהבחן במתוךן אך לא בפועלות מילוי הגז ע"י מי מהנאשמים.

38. חיזוקים נוספים נמצאו גם בעדויותיהם של עובדים נוספים בוחנות, שמספרו על מילוי גז ע"י הנאים כשלגראת עבודתה. כך מעדות עת/25, מר יובל שלעבי שעבד במקום נלמד, שהנאשמים מלאו גז ממכיל גדול למכלים קטנים כבדרך שגרה (פרו', עמ' 101, ש' 1), וכי מתן המילוי (شرطוט העד- ת/46) נמצא באותו המתחם בו מוקמה המסגרייה, למרחק של 2-3 מ' ולא הפרדה (פרו', עמ' 100, ש' 19). מעדות עת/19 מר משה טיפילד, עובד ותיק בחברה (עוד משנת 1991), עולה, כי הנאים היו מלאים גז באמצעות בלון הפוך באזורי המסגרייה, בחלקו האחורי של המתחם, כ-5-3 שנים עברו לאחר הריפה (פרו', עמ' 83-84 ש' 10). עת/21, הגב' מיכל ברטה גטי, שעבדה במקום כפקידה במחלקת הנהלת חברות, אישרה בעודותה שמלליה קיבלות עברו שירות מילוי גז (פרו', עמ' 87, ש' 6-3). דברים דומים מוסרת בעודותה גם הגב' זמירה רחמים (עת/22) שעבדה באותה מחלוקת (פרו', עמ' 89, ש' 1-4).

39. לכך אוסף, שمعدותו של עת/20 ליור קלין, שעבד בחברה שכרכה ציוד לנאים, עולה שבין היתר, נמכרו לנאים, מכל גז קטנים ריקים. על פי שורת ההגion, בלוניים אלו נקנו על מנת למלאם עצמאית במתוךם, וזאת מעבר לקבלת מיכלי גז מחברת "אמישרגז"- בשיטת "בלון תמורה בלון" (אליהו מזרחי, עמ' 77, ש' 25-24).

בהתאם למכסה שאושרה לחברה.

40. **לסיכום סוגיה זו, אין חולק שנאים 1 בנה בעסק מתקן מאולתר למילוי גז.ברי שהדבר נעשה לצורך שימוש תDIR בו למילוי מכל גז קטנים. על יסוד עדויות העדים השונים והודאת נאים 1, מצאתי לקבוע שהנאשמים עסקו בעבודת גז אסורה של מילוי גז באמצעות המתקן המ AOLTER בשך תקופה ממושכת, ובתדרות יומיומית.**

41. עדויות העדים המקצועים עולה, שמדובר בהתנהלות מסוכנת ביותר המקימה סיכון כמעט ודאי לדליפת גז. עוד עולה, שמלכתחילה לא ניתן היה לאשר לנאים לבצע פעילות מילוי גז, ואישור זה ניתן רק לשפיקי גז מורים המבצעים הפעולות בחמות גז ייעודיות (ראה גם עדות עת/11, מר אפרים צעדי, עמ' 62 ש' 29-31 וסעיף 9 לחוק הגז).

42. שוכנעתني שהנאשמים היו מודעים היטב לכך שעוסקים בפעולות אסורה ומסוכנת. נאים 2 התחייב בפני ספקית הגז, כבר ב-2009, שלא להמשיך במילוי עצמאי של גז. מת/10 אף עולה שבסייעו שנערך במתוך לא יותר מתקן למילוי גז. הנאים 2 מעיד על עצמו, בעודותיו, ששימש המנהל בפועל של החברה ונאים 1 אף מסביר שסייע בידו ופועל על פי הנחיותיו. מכאן, שנאים 2 היה מודע היטב לכך שהוא עוסק במילוי גז ועשה כך גם בעצמו. (ראו גם עדות עת/15, עמ' 73, מש' 14).

43. עוד מצאתי לקבע, על בסיס עדויות העדים והודאת נאשם 1 בחקירהו (ת/16), כי גם לאחר הפסקת ההתקשרות הראשונה בין חברת "אמיירג'ז" לנאים (2009) והתחייבות נאשם 2 לחודל מפעילות זו, שבו לעסוק במילוי בלתי חוקי של גז. לא ברור האם נבנה מתקן חדש או שמא הוצאה המתקן הקודם, לאחר כבוד, ממוקם מחבאו.

44. מילוי הגז הבא בגדר "עובדת גז" כהגדرتה בסעיף 1 לחוק הגז (בטיחות ורישוי) תשמ"ט-1989, בוצע בניגוד להוראות סעיף 25(א) ולא רישון מותאים. עבודות הגז נמשכו גם לאחר הפסקת ההתקשרות הסופית עם חברת "אמיירג'ז" (חודש דצמבר, 2011) ועד ליום ארוע השရיפה ובמהלכו.

45. התקנת מתקן המילוי אף היא מנוגדת להוראות חוק זה. ראשית, בניגוד כאמור בסיכון ההגנה (סעיף 78), נופל מתקן הגז המאולתר בגדר חלופות הגדרת "מתקן גז" כמפורט בחוק. שנית, המתקן מעצם טיבו נועד למטרת הבalueידית של הספקת גז, ובעצם החזקתו והתקנותו, עברו הנאים על הוראות סעיף 25(א) וסעיף 9 לחוק.

46. אני דוחה טענת הנאים שהפסיקו ההתקשרות עם חברת "אמיירג'ז" מטעמים כלכליים, ובלי קשר למצאי הביקורת שנערכה ע"י העד בן טל בעסקם. מעודיעותם של בן טל וגורדון עולה בבירור שספקית הגז היא שהפסיקת ההתקשרות עימם מיד ובסמוך לקבלת הדיווח מהעד בן טל על מצאי הביקורת בעסקם הן ביחס לשינוי אסור של מקום מחסן הגז והן בחשד לחזרה לפעולות מילוי גז.

47. מת/9, תכตอบת דואר אלקטרוני בין העד בן טל למנהל המכירות הארצי של החברה,ABI ספרידה, עט/14, עולה שהעד דיווח מידית למנהליו על מצאי הביקורת, בדgesch על שינוי מקום מחסן הגז בניגוד להיתרים ועל כך שהנאים ממשיכים בפעולות מילוי מכלים על אף אזהרות קודמות והתחייבותם להמנע לכך. העד אף הדגיש כי מדובר ב"**פועלות בעלת משמעות בטיחותית כבדת משקל**" וכי הנאים מהווים "**סיכון בטיחותי ממשי**".

48. החלטת מנהל המכירות הארצי התקבלה כשרה לאחר מכך ולפיה, מדובר בליך המתעטע בהם, "**אין לספק לו גז ולפנות מהמקום את כל הציוד המושאל**". עוד הנחה להעביר את החברה למצב של SG (STOP GAS). בעדותו הוסיף שהוא למחיקת ההספקה להשפיק גז לליקוי ולהכניס אותו לרשומים קטגוריה של "סטופ גז" (פרו, עמ' 71, ש' 9-7). **משמעות זה נפסקה ההתקשרות עם הנאים**.

49. טענת הנאים, לפיה ההתקשרות הופסקה על רקע עסקיו, לא גובטה בראיות. כך לא הוסבר מדוע תחילה חברת "אמיירג'ז", חברת פרטית, העבotta שנים רבות מול הנאים (ראו מסמכי ת/11), ל��חות ותיקום וגדולים, להפסיק ההתקשרות עימם אלא מפאת התנהלותם הפסולה. הנאים לא הגיעו כל התכתבות מול ספק הגז ביחס לרמת המחיריהם, ואף לא צירפו מסמכים המלמדים על התקשרות עם חברת גז אחרת, בעלות נמוכות יותר.

50. כמו כן, מצאתי לדוחות טענת ההגנה שמכלי הגז, שהורכבו על המתקן המאולתר, הוחזקו במחסן למטרת אחסון כisbury שהוחזקו במהלך זה למטרת הבalueה של مليוי גז. (אפנה בעניין לעדות עת/9 עמ' 32 ש' 1 ועת/10 עמ' 61 ש' 26-16 וכן ראו סעיף 16 לצו הגז (בתיקות ורישוי) ומחייב אחסנת מכלים כשהם במצב מאונן שהשתותם למעלה ומובטחים מפני נפילה).

החזקת מיכלי גז מעבר לכמות המותרת

51. נטען בכתב האישום, בחודש יוני 2009 בבקשת החברה היתר הפעלה למחסן עזר לפיקוח צו הגז (בתיקות ורישוי) (בתיקות ההחנסה של מכלים ומיכלי מחנאות במחסן גפ"מ ובמחסן עזר) התשנ"ב-1992. בהתאם לתוכניות שצירפה, ניתן לחברה היתר הפעלה למחסן בין המועדים 13.7.2012-14.7.2009, לאחסנת כמות המירבית של גפ"מ שלא עולה על 500 ק"ג גפ"מ, וזאת בכפוף לקבלת אישור רשות הכביש. המאשימה מייחסת לנאים החזקת גפ"מ בתחום משקל 684 ק"ג, ללא היתר כדין. הנאים מאשרים פרטיה התייר, וטענים שנוכחות שינויים במבנה המתחם, ניתנה להם הארץ לקבלת אישור כבאות עד לסיום הבניה. באשר לכמות הגפ"מ, אינם חולקים על כמות בלוני הגז שנתפסו בתחום אלא טוענים שרובה היו ריקים, ועל כן לא עלתה כמות הגפ"מ על המותרת.

52. עיון ב"אישור הפעלת מחסן עזר" (ת/17), אכן מלמד שלחברה ניתן בנסיבות הננקוטים דלעיל אישור אחסנת גפ"מ בכמות מירבית של 500 גפ"מ שיספקו לחברת "אמיירגז" בלבד. במסמך זה אף מחויבת החברה שלא לעורוך כל שינויים בתחום האחסנת הגפ"מ, לא להפעילו ללא כח אדם מ蹂ן ומובהרת חובתה להודיע על כל שינוי בתחום זה.

53. נתוני כמות הגפ"מ שהוחזקה בתחום השריפה, התקבלו מדו"ח שערק עת/10 שrif נאסר אל דין, רכנו פיקוח משרד התשתיות הלאומית והאנרגיה, שהגיעו לزيارة האירועים, ביום 1.4.12, לאחר שכובתה השריפה והתחררו ממדייה. מת/31, דוח זכ"ד ודוח זכ"ד תפיסת חפצים שערכ עולה, שנתפסו במקום 5 בלוני גז במשקל 48 ק"ג ועוד 37 בלוני גז קטנים במשקל 12 ק"ג. על כן, קבוע שבמקום החזקה כמות של 684 ק"ג העולה על הכמות המאושרת לחברה. (ת/31, סעיף 7 לזכ"ד). לציין, שבהמשך, ביום 24.4.12, שב העד למתחם ומאתר במקום בלוני גז נוספים חרוצים וחלקים ממתקן המילוי (ת/32).

54. העד הסביר בעדותו שלא בדק אם המיכלים היו ריקים, וממילא, "כשאני רואה בלון גז, אני רואה אותו מלא, לא מעוניין אותו כמה כמות יש שם, חצי, או רביע והוא גם לא יכול לשקלות. בתוך המיכל יש אדים וזה גז לכל דבר. מה שאנו מכבלים בבית שלנו זה אדים". העד הוסיף שחלק מהמיכלים היו שרופים וחרוכים, אחרים התפרקו לחלקים, נשרפו והתפזרו, ועל כן לא ניתן היה כלל לשקלם. כך הבחן במיכל 48 ק"ג שעף לתקرت המושך ופער בו חור גדול. (פרוי', עמ' 59).

55. "אין דבר זהה בלון ריק. לכל בלון יש אדים" מבahir מר צעדי בעדותו (פרוי', עמ' 63, ש' 20). העד מוסיף

ש"כדי שיהיה נטול גז צרייך לעשות לו פעילותות כדי לנתקו אותו, להוציא את הברז, לשים לו חנקן ועוד פעילותות כדי לנתקו אותו לגמריו" (שם, ש' 23).

56. עוד אפנה לעדותו של עת/23, מר ניסים רובין, עובדת חברת "אמיירג", שבין היתר היה אחראי על חלוקה ואיסוף ציוד הגז מהנאשימים, לאחר הפסקת ההתקשרות עימם. כך עולה שההסתפקה האחורה של בלוני גז לנאשימים בוצעה בחודש דצמבר 2011 (ת/45), וכי העד הגיע במועד מאוחר יותר לאסוף הציוד שנותר אחר נאשם 1 סרב למסור לו את בלוני הגז ועל כן עזב את המקום כלעומת שבא. (פרו', עמ' 91, ש' 3-1). מכאן ניתן ללמידה שהציוד שסופק ע"י חברת "אמיירג" לא הושב אליהם, ונותר במתחם עד מועד השရיפה.

57. עוד עולה מעדות עת/10 שנמצאו במקום גם מיכלי גז של חברות אחרות (ראו ת/31- דוח תפיסה, בלוניים של חברת "פז גז" ו- "זר גז" וכן עדות עת/16 אליו מזרחי - עמ' 77, ש' 14-15) וכן מעדותה של גב' רחמים, עת/22, שלאחר הפסקת העבודה מול חברת "אמיירג", החלו הנאשימים לעבוד עם חברת גז אחרת, בשם "גז גל" (עמ' 89, ש' 19-18).

58. התמונה המצטנרת היא של כמות לא מבוטלת של מיכלי גז של חברת "אמיירג" שלא הוחזרו, לצד מיכלים של חברות אחרות. עוד יש לזכור, שספרית הציוד שנמצא במקום, בוצעה, ע"י עת/10, רק לאחר כיבוי השရיפה וממצב חלק הבלוניים, ניתן להניח בסבירות גבוהה שבמקום אוחסנו מיכלי גז נוספים שכתוכה מהדילה נשרפו כמעט לגמרי או התפרקו לחלקים, ועל כן לא נכללו בספריה.

59. לפיכך, מצאתי לקבוע שהנאשימים החזיקו במתחם כמות ג"מ העולה על המותרת. גם אם אין שחלק ממיכלי הגז היו ריקים, כמות הבלוניים שנמצאה במקום גדולה וקיבלה עדמת העדים המקצועים, כי אין בכך כדי להפחית במידת הסיכון הנש�� מהם, בעת שריפה. עם זאת, ولو למען זהירות, לא אקבע ממצא וודאי ביחס לכמות המדוקחת של ג"מ שנמצאה במקום, וDOI ל- בקביעה העקרונית שהנאשימים חרגו, חריגה ממשמעותית, מכמות הג"מ שהותירה להם.

60. להשלמת התמונה אצין, כי הנאשימים לא החזיקו בהיתר כדי מרשות הכבאות, נושא שאתייחס אליו בהרחבה בהמשך, ועל כן, גם אם היו מחזיקים בכמות המותרת, הפרו תנאי הרישון שניתן להם.

הפעלת עסק ללא רישיון

61. עוד מייחסת המאשימה לנאשימים ניהול עסק ללא רישיון מתאים, החל משנת 2010. כך נטען שנוכח ליקויים בנושא כיבוי אש, שלא תוקנו, לא ניתן לנאים רישיון עסק מהרשויות. (סעיף 6 לעובדות כתוב האישום).

62. אומר תחילה, שמצאתי טעם בטיעוני ב"כ הנאשימים, לפיהם המאשימה לא הביאה בריאותה או בעדויות מטעמה, עד או מסמך מטעם הגוף האחראי על מתן רישיון עסק, הינו הרשות המקומית. כך, לא הוגג בפני בית

המשפט מסד ראייתי להוכחת טענתה כי הנאים ניהלו עוד משנת 2010 עסק ללא רישיון וכן שהרישון לא ניתן בשל ליקוי אש בלבד.

63. כך או אחרת, ממשוכם על הצדדים שהחברה, נאשמת 3, כמו כל בית עסק אחר במתווה דומה, טעונה אישור כבאות מגוריי בטיחות אש בתחום השיפוט הפסיכיפי, נבחן בסוגיה זו התנהלות הנאים אל מול גורמי הכבאות.

64. מתק/42, תיק מניעת הדילוקות של נאשمت 3, עולה כי הייתה נתונה לפיקוח וביקורת שירות כבאות והצלה של איגוד ערים אזור השרון, כשבתיק מצוים מסמכים שונים, ובין היתר דוחות ביקורת תקופתית החל משנת 2004.

65. בעדותו, מסביר מר אהרון מוסלי, ראש מדור מניעת דילוקות במקבי אש כפר סבא, שלכל עסק נפתח תיק מניעת דילוקות, כסדרי בטיחות האש נדרשים בהתאם לאופי העסק. עוד עולה מדבריו, כמו גם מדודות הפקח, מר אבירם עמרני (עת/11), העבד תחתיו וביצע הביקורת התקופית الأخيرة בחנות, שבהתאם למידע שקיבלו מהנאים, נאשמת 3 עסקה "באספה **טכנית של כליעובה, ציוד, כל מה שבعلي מלאכה צרייכם, צינורות של ביוב, כמו קל וחומר ואיס"**, ולא מעבר לכך. החנות סוגה בהתאם למסמci ת/43, כ"חנות ציוד טכני" (ראו לדוגמא ת/42, דוח ביקורת תקופתית מיום 18.4.2010).

66. עוד הדגישו העדים בעדויותיהם, כי לאופי העסק חשיבות רבה בקביעת רמת סיכון האש וכפועל יוצא מכך, משתנה רמת הדרישות מהעסק וטיב והיקף אמצעי המיגון ובטיחות אש. כך מסביר העד עמרני שמעסק המכיל ציוד גז, ובכלל זה בלוני גז, **"יש לנו דרישות שאנו חונכו דורשים. אישור מעבדה לגז..מעבדה חיצונית שמקחת על ביצוע העבודה של חברת הגז בהתאם לתקן"** (פרו', עמ' 82, ש' 8-6).

67. הבדיקה התקופית الأخيرة נערכה לנאים ביום 1.4.11. מדברי העד עמרני שביצע הבדיקה, נלמד שנערכה בליווי צמוד של נאים 2, ובמהלכה התבקר שbowzen שיפורים במקום, ומתחם החנות גדול והתרחב. על כן, נדרשו הנאים לתוספות מיגון ובטיחות, ובין היתר, כעולה מסמך י.ק. 9 בת/43, הוספה ציוד כיבוי, מטפים מסוגים שונים וזרנוקים, התקנת שלטים המכונים לפתחי מילוט, התקנת אמצעים לשחרור שען בחלק העליון של המתחם וכך הלאה.

68. בנוסף, מצין בעדותו העד מוסלי (עמ' 80, ש' 9-6) נדרשו הנאים להוסיף מערכת ספרינקלים (מערכת מתזים אוטומטית) בכל רחבי המתחם (מסמך י.ק. 8 מיום 4.4.11, ת/43). עוד עולה מעדותם, **שאף אחת מהדרישות, לא מולאה ע"י הנאים** (עמ' 80, ש' 20). ראו גם עדות רשות גז, עמ' 49, ש' 7.

69. ב"כ הנאים אכן טען במסגרת חקירת העד מוסלי שהנאים התקינו מערכת מתזים, וכי נשלחה אף חשבונית מתאימה למשרד העד, אלא שדברים אלו לא הגיעו בראשות כלשהן. כך גם דברי הנאים 2 בעדותו (עמ' 113), לפיהם הוסיףו מערכות כיבוי וגליים כדי לעמוד בדרישות חברת הביטוח, לא הוכחו.

70. כעולה מדברי העד מדר בשחזר (דיסק 4, דקה 30:10;15:11) וудים נוספים, לא בוצעו ע"י הנאים הדרכות בטיחות ואף לא הותקנו אמצעי בטיחות ولو מינימליים בסמוך לסקכת בלוני הגז והמסגריה (דיסק 4, דקה 10:21).

71. עוד לא הוכחה טענת הנאים שקיבלו הארכה בת שנה מרשותם כיבוי האש למילוי התנאים. חזקה על הנאים שם היו מלאים אחר הדרישות, היו מזמינים את פקחי כיבוי האש לבדוק חזרת להשלים הליכי הרישוי. **בפועל, המצב נותר כפי שהוא, ליקוי בטיחות האש לא תקין, מערכות מגנן ובטיחות לא הושפו, והנאים לא פעלו להשלים הליך אישור הcabאות.**

72. אך בך לא די. הנאים לא חטאו רק באישור הcabאות והתאמת בית העסק, על ממדיו החדשין, לרמת בטיחות אש הדרושה. התמונה העולה מעדות העדים חמורה ומטרידיה יותר. מעדות הפקח עמרני שביצע הביקורת האחונה בעסק, בליווי נאש 2, עולה במפורש שלא היה מודע כלל לכך שהוחזק בתחום ציוד גז, ובחנות מתבצעת מכירה ואחסנת בלוני גז, וזאת עוד לפני שנוסף לכך את המילוי הפיראטי של בלוני הגז. דברים דומים מוסר גם העד מוסלי.

73. צודק העד עמרני בדבריו לב"כ הנאים, שאינו אמור לפשפש במצוותו של עסק, אלא לקבל מידע מלא מבעל העסק כדי להתאים מערכת בטיחות האש לאופיו ולרמת סיכון. הרוי הדעת נתנת, שבעל עסק סביר יבקש להתקין בעסקו מערכת כיבוי אש שתמנע דלקות או תצמצם נזקים.

74. אין בלבו כל ספק, כי נאש 2 שנה במהלך הביקורת בשנת 2011, פעל במכoon כדי להסתיר מהפקח המזאות בלוני גז, כל שכן, לא חש בפנוי את מתקן מילוי הגז המקורי. אכן, בלוני הגז הונחו במקום פתוח וניתן היה לראותם על נקלה, אך בפועל, הפקח עמרני לא היה מודע לקיומם. התנהלותו המכוננת של נאש 2, לא נעשתה רק כדי להסתיר פעילות מילוי הגז אלא גם על מנת למנוע החמרת דרישות כיבוי האש שהיו כרוכות בהוצאות כספיות גבוהות.

75. התנהלות מרתנית זו של הנאים מול גורמי כיבוי האש, דומה להפליא להנהלותם הפסולה מול חברת "אמישרגז", עוד משנת 2009, וניסויהם להסתיר חזרתם לפעילות אסורה של מילוי גז. יש לציין שהנאים פעלו שנים רבות מול גופי הרישוי, ובכלל זה גורמי כיבוי האש, אך לא מסרו בתוכניות שהוגשו או במסמכים, דבר עיסוקם בגז.

76. לפיכך, מצאתי **לקבוע שלעסוק הנאים, במועדים הרלוונטיים לא ניתן אישור CABOTOT והנאים לא פועל לביצוע DRISHOT GORMI כיבוי האש המנויות בדו"ח הביקורת התקופתי מיום . כפועל יוצא מכך, ומשהצדדים מסכימים, אישור זה הוא תנאי סף לקבלת רישיון עסק, מצאתי **לקבוע שהעסק פועל באותו תקופה ללא רישיון מתאים.****

77. בטענת הנאשמים שבאותה העת הייתה עירית רעננה- גורם מרכזי של העסק, אין כדי להעלות או להודיע. מצער להיווכח שהעירייה קנתה ציוד בהיקף רב מהנאשמים, מבלתי לחת את הדעת לשאלת רישי עסקם.

滿די השריפה

78. טרם נבחן את הגורמים לפrox השרפיה, הסוגיה המרכזית שבמחלוקה בתיק דנא, מצאתה להתעכ卜 מעט על ממדיה. אמנם ההגנה לא חקרה על היקף הדלקה ונזקיה אך יש בנתונים אלו כדי ללמד בדיון על הסיכון העצום שטמון בשילוב הקטלני בין אש לגז.

79. המדובר אמנם בדלקה שגרמה נזק רב לרכוש אר כמעט ולא פגעה בנפש אלא שעדיות העדים שנכחו במקום או בסמוך לו, משרותים תמונה קשה ועוצמתית יותר של דלקת ענק שرك כפצע בינה לבין ארוע רחב היקף ורב נפגעים. כך עולה מעדות מר דניאל מור יוסוף (עת/6), מנהל הבוחן באתר חברת PH, הממוקם בסמוך לצד הצפוני של המתחם, ולפיה, הבחן בעשן מתהמר ושמע פיצוצים חזקים ועל כן הורה על פינוי בגין החברה מושביו (ראו גם ת/23 - דיסק המתעד את פיצוצי הענק שהיו במקום). העד מספר על קרייסט תקרות אקוסטיות, ניפוץ חלונות ונזק רב היקף לרכיבי החברה.

80. בעניין זה, אין טוב מمراجعة עיניים, והתמננות המתעדות הנמקים בחניית בגין חברת PH ולבניין עצמו, קשות למסאה ומזכירות תמונות הרס לאחר הפיצזה או פיגוע. בחלק מהן ניתן לראות פגיעות קשות בקירות הבניין (ת/24, צולם ע"י עת/7, תמונות א' ו-ב') ונזקים קשים לרכיבים (תמונות 8,9,12 ות/19- הודעת קב"ט חברת ההשכלה "שלמה סיקס" (עת/5), לפיה 9 מרכיבים שחנו בגין נזקם קשות, שניים מהם עד למצב של אובדן להלכה). בתמונות נוספות ניתן לראות חלקים בלוניים הגז שהתעופפו בעוצמה מהמתחם ונדרמים לחלקן מרגמות, אחרות מתעדות את הרס הטוטלי של המתחם וכמוויות הבלונים שנמצאו במקום (תמונות 13, 13א', 14 ו-15 ותיעוד הנזקים בשחזר-דיסק 6).

81. השטר בן גינזבורג (עת/5) שהזעק למקום, מספר בעדו שמדובר באירוע שנחרת היטב בזיכרונו: "**הגעת**" והיה המונע מן עשן מאותה חנות, אנשים היו ממש נכנסה לחנות בסוג של הלם, יצאתי לכיוונם.. לפטע נשמע פיצוץ עז.. נמלטה מהמקום, זה היה מאד מפחיד, כאלו שהוא עומד ליפול עליו... אתה מעיך מבט לאחור וראה שהוא עף לכיוון שלך "רודף אחריך" הייתי צריך לקפוץ כדי שזה ימשיך אחרת זה היה מורייד לי את הרגליים" (פרו', עמ' 39, ש' 29-22). עצמת הדלקה משתקפת גם בעדות השטר עמית לוי (עת/7) שהזעק אף הוא למקום. לוי, חוקר זיהוי פלילי בהכשרתו, הגיע למקום והחל בפינוי אנשים. אפשר היה לראות שריפה מאד גדולה שעולה לגבהים...היהי בכמה שריפות בזיהוי וזה הייתה אחת הגדלות. תוך כדי פינוי האנשים, החלו פיצוצים אדירים מפעם לפעם.. היה פיצוץ אדיר, פשוט אחד הפיצוצים, אני קרטsti על ברכיי מעוצמת הפיצוץ, ראייתי את כל האדירים של PH התעופפו באוויר בגל הדף... **...היהי מנתק מהמציאות קצר,, פינו אותו לבית החולים**" (פרו', עמ' 42, ש' 23-11) דברים דומים עולים גם מעדות השטר אלכס שורץ (עת/8) והודעת עובד החברה, מר יצחקל שור (ת/39) המספר ששמע פיצוצים חזקים ונפגע מרסיס מתחת בראשו.

82. עוד ניתן למוד על ממדיו הדיליקת מהיקף כוחות הכבוי הרבים שהגיעו למקום (ת/27).

83. לצד ההרס הרב, יש לזכור שמדובר בשရיפה שבמהלכה התפוצצו בלוני גז המכילים גפ"ם, גז רעליל ומסוכן. כרעליל מהודעות שוטרים שהזעקו למקום לטיפול באירוע השရיפה, כי שאפו עשן וגז, סבלו מקוצר נשימה וכABI-ראש ונזקקו לטיפול (הודעת השוטר אסף בן יקיר - ת/20, הودעת השוטר שורץ אלכס- ת/26, בן גימברג-ת/20). עוד סבלו חלקם מירידה בשמיעה, ככל הנראה, בשל הפיצוצים העדים (השוטר בן יקיר; השוטר גימברג-ת/20; השוטר עמית לוי- ת/25). במהלך האירוע נפגעו גם עוברי אורח, כך מספרת הגב' קארין פקנורסקי בעדותה (עת/4), שעברה במקום, בעת הדיליקת, בדרך לעבודתה ששפה עשן, ובהמשך התעלפה ופונתה לבית החולים.

הגורם לפרוץ השရיפה

סקירה עובדתית

84. ביום 1.4.12, בסמוך לשעה 14:50, פרצה שריפה באזורי האחורי של מתחם העסק. באותו עת נכחו במקום העד מדר ועובד נוסף, אזרח אריתראי שכונה, ע"י עובדי המקום, "ציאן" (להלן: "הצבע" או "העובד הזר"). לדברי העד מדר, נאשם 2 עזב את המקום זמן קצר לפני כן (פרו', עמ' 21, ש' 13). באותו עת עסוק העד בעבודת ריתוך سورגים במסגרת רתכת, ואילו העובד הנוסע צבע הסורגים באמצעות מברשת מחוז למסגריה (שם, ש' 25 ועמ' 23, ש' 18).

85. בתוך כך, מספר המספר בהודעתו ת/4, פרצה הדיליקת:

"אני הרחתי ריח חרייף של גז ואני נתתי פיק עם הרתקת ואז ראייתי את הרצתה מבטון גדרקת אש צבע כחול צהוב כזה מסביב לרגליים שלי ואז אני הרגשתי שאני עף החוצה אני רצתי החוצה ובדרך ראייתי את ציון ואמרתי לו בוא נברח" (ת/4, עמ' 2).

ובהמשך, בעדותו בבית המשפט:

"אני הכנסתי את הראש לסורג כי לא היו לי מקום, זה سورג מרובע, הכנסתי את הראש כלפי מטה כדי שאגיע למקום שאני צריך לרטרט, אני מרים ריח של ביוב חזק, ממש חזק, שורף, במקרה נגעתי בפיק ונדרק לי כל הרגל עם היד, ברחה לי הידית והתחילה אש חזרה לבלוניים, עפתה החוצה כאילו מההדר, האש חזרה. יצאתי החוצה, תפטעתי את הפועל השני שהיה בחוץ ורצנו עד לקניון (פרו', עמ' 21, ש' 7-2).

.86. עוד מוסר העד שצבען של להבות האש היה כחול-צהוב, בדומה לצבע הלהבה של גז לבישול בביתו (שם, ש' 4 ואילך וכן עמ' 27 ש' 9-14; שחזור, DISK 5, דקה 2:34) וכי מדובר באש שפרצה מכיוון הרצתה (ת/5, ע' 1, ש' 17 ות/4, ע' 2). העד שב ומפרט קורות רגעים אלו במהלך השחזר שנעשתה במקום, ביום שלמחרת, ע"י צוות חקירת המקרה (ת/2) ואף מגדים בסרטון (ת/2 סרטון 4, דקה 27:9-27) כיצד הקיף את רגלו כדור אש גדול שהדף אותו והאש חזרה לכיוון הבלונים (שם, עמ' 21, ש' 4). בהמשך עדותו מבהיר שהשחזר משקף דבריו כהו"יתם. עוד משוכנע שמקור השရיפה בגז שדلف מבלון גז פתוח (עמ' 25, ש' 1-6, עמ' 26, ש' 15) ולא בכלל גורם בתחום המסגריה, וכי לו לא נמלט על نفسه, היה נשרף למות (עמ' 23 מש' 4). העד מגדיש כי לא היו חומרים אחרים במסגריה שיכולים היו לגרום לשရיפה (שם, ש' 7 ות/4 ע' 3 ש' 61-63).

.87. באשר לטיבו של הריח שהריח העד ממש עם פרוץ השရיפה, מכנה אותו כאמור בעדותו "ריח של ביוב" חזק ושורף. בהודעתו ת/3 מספר באופן עניין "**פתרונות הרוחתי ריח חזק של גז. לא התיחסתי כי כל הזמן אני מריח ריח של גז מהבלונים המלאים שנמכרים בעסק . הרגשתי ריח חזק במיזח..**" (ת/3, עמ' 1, ש' 13-14). דברים דומים מוסר גם בהודעתו ת/6, לפיהם "**ביום הארווע היה ריח חריף חזק מאד .. שהתקופתי עם הרכבת הרוחתי ריח של ביוב חריף**" (עמ' 2, ש' 36-31) וכן מוסיף שרק באותו היום, בשונה מתמיד, הריח אותו ריח חריף.

.88. עוד על שהתרחש בתחום, טרם פרוץ השရיפה, נלמד מחקירות נאשם 1, ולפיהן מילא גז בתחום המילוי ביום הארווע (הודעת נאשם 1 ת/13, עמ' 2, ש' 29; ת/35, עמ' 4, ש' 87).

מונחה התביעה

.89. מונחה התביעה, רשות ניסים גויל, אשר נדרש לבחינת הגורמים לפרוץ השရיפה קבוע, בחווות דעתו, כי קיימת סבירות גבוהה שהדילקה פרצה כתוצאה מסמיכות רובה בין מקום המסגריה וביצוע פעילות הלחמה וריתוך לבין מחסן הגז ונקודות مليוי גז לבישול. מסקנתו מtabסת על ביקור בשטח בזמן אמת, עדות המסגר ומאפייני השရיפה.

אל מול קביעות אלו של מונחה התביעה, הובאה חוות דעת עד ההגנה, מר אבנر רוזנגרטן, לפיה עבודות הריתוך במסגריה בשילוב הצברות אדי צבע במקום, הינם הגורם לפרוץ השရיפה.

.90. רשות גויל, המשרת במכבי אש 29 שנים, מתוקן 21 חוקר שריפות, ששימש כראש צוות חקירת הארווע, סיפר בעדותו שהגיע, עם פרוץ השရיפה, לתחם, מלאה בכוחות הכבוי הראשונים ושהה שם כ- 3 שעות. לפי תארו, "**בחזית הבניין היו פיצוצים ..הגעתי בין הראשונים וראיתי בדיקות איפה המוקד של השရיפה שזה באמת החלק האחורי איפה שהייתה המסגריה. זה תפס מהר את גג המבנה והתפוצץ כל המבנה**" (פרו', עמ' 46 ש' 21-24 - עמ' 47 ש' 15-13).

.91. עוד מוסר העד שסביר למסגרת למקום לצורך בדיקה מעמיקה של גורמי השရיפה, בחקירה משותפת עם

משטרת ישראל, במסגרתה בוחן את הזירה, תשאל המסתור ונintel חלק בשחזור שביצוע. על בסיס נתונים אלו ערכ את חוות דעתו (ת/28) שנערכה שבוע לאחר האירוע (עמ' 49, ש' 23) ומסמך הבהירות ת/29). בחוות דעתו קובע העד שמדובר בשיכת הגדים שבחלק האחורי של המתחם, סמוך למסגריה והכילה, באותו עת, عشرות מילוי גז ונזקודות גז. העד מעריך את המרחק בין המסגריה למחסן הגז במטר עד שניים. (פרו', עמ' 50, ש' 30). מילוי הגז בסמוך למסגריה בצירוף פעולת ריתוך שבוצעה ע"י המסגר יזמה - כך גורס-את ההדקה של הגז על רצפת המסגריה.

92. גורם מאייז נוסף שאליו הפנה רשות גזולי הינו המצאותה של רצפה מסווג "רצפה צפה" (בנייה המאפשרת למים לזרום מתחת לרצפה) במסגריה, כשמזהק שנגרם לרצפה ניתן ללמידה כי הגז שDALF התרוץ גם מתחתית בחלל האוויר שבין האדמה לרצפה ("газ вблизи машины и шоку" פרו', עמ' 47, ש' 23), אף יתכן כי הצטברות הגז בקרקעית נמשכה זמן רב. לראייה, הפנה לתמונות הנזק שנגרם לרצפת המקום ובור שנפער בה (ת/28, עמ' 12, תמונה 765) המלמדות על הימצאותו של חלל אויר בין האדמה לרצפה המאפיין בנית רצפה צפה.

93. העד הגדר את השימוש בין מסגריה פעולה למחסן הגז כ"שילוב קטלני" (עמ' 47, ש' 19) ומצביע על שוני הרב בין תיאור המבנה בתיק מנייעת הדליקות ובעת האירוע. מסקנתו בחוות הדעת הינה, כי השיפעה נגרמה כתוצאה מרשלנות המתבטאת בביצוע עבודות ריתוך בסמיכות למחסן הגז, ובפרט שבמקומות מבוצעת פעילות מילוי גז. (ת/28, סעיף 6). העד מסביר כי מסקנתו מתיישבת היטב עם תיאור המסגר את קרונות האירועים.

94. עוד מסביר רשות גזולי, כי הסימנים השונים שעלייהם הצבע העד מדר בעדותו מלבדים, חד משמעית, על שריפה שנוצרה מגז נקי ולא מגורמים אחרים: **הראשון**, צבעה הכחול-צהוב של הלהבה מלמד על בעירה של גז נקי. אך גם הهدف הראשוני שנהדרף המסגר וההבקע שהבחן בו. **השני**, גובה הלהבה - כך מתאר המסגר להבה נמוכה יחסית, קרובה לרצפה שפרצה סיבוב לרגלי. מאחר שהגפ"ם כבד מן האוויר, מבahir העד, הוא מתפשט בעת דילפה צמוד לרצפה ומתרכז במקומות נמוכים (עמ' 49, ש' 1-2). **השלישי**- אופן התפשטות האש- המסגר מתאר להבת אש עצומה שהגיעה לכיוונו ולאחר מכן נעלמה לכיוון מחסן הבלונים. העד מאשר בעדותו כי תאורה זה מתיישב עם דלקה הנוצרת מגז נקי **"היה הבזק של להבה שהחלה בחוות הגדים. מדר ראה את הבקע וההתפשטות של הלהבה מאזור הגז למסגריה, ראה להבה כחולה, היה פיצוץ קל והבקע וחזר לאחור לאזור חוות הגדים ואח"כ הגיעו שריפה ופיצוצים"** (עמ' 51 ש' 21-20 ועמ' 48, ש' 30). העד מבahir הדברים בחיקירתו הנגדית: **"газ был на скамье сама" (שם, ש' 25-24)**. לא היה קיר מפרד בין המסגריה לחוות הגדים. היו מתכוות שם. הגז התפשט על הרצפה, הוא נמוך, הגיע גם למסגריה, היה לנו הבזק של הגז שבער, חזרה של הבקע והפיצוץ, חזר והייתה שריפה" (שם, ש' 25-24). **הרביעי**- הריח החריף של הגז: מדר, כאמור, תאיר בעדותו ריח גז חריף מאד, המזכיר ריח ביוב. העד מסביר שנזילת הגז, בזמן הפסיקת הצהרים, חזרתו של המסגר לרתק והרחת הריח בעת שהתקופף לכיוון השולחן מלבדים על ריכוז גבוה של גז באזור הרצפה. (עמ' 52, ש' 18-17).

95. מאותם טעמים ממש שלל העד את האפשרות שהשריפה פרצה כתוצאה של מחלוקת בין ריתוך לאדי צבע. העד הסביר, כי בערה הנגרמת מאייז צבע אינה מלאוה להבה כחולת אלא צבע "שנותן להבה אדום כחול ונוטה

לען שחור" (עמ' 48). עוד הבהיר שadi צבע עשויים לגרום לבURA מקומית נקיודתית באזורי הריסום בלבד שאינה מתפשטת. שני נספּ נמצא בגובה הלהבה,adi הצבע- מבהיר העד- קלים מהאוויר (להבדיל מגז) ועל כן נוצרת להבת בערה גבוהה. מעבר לכך מספר העד שבסיוו במקום הבחן במדת הצביעה ובסוגרים המיעודים לצביעה, מחוץ למבנה.

96. מצאתי לאמץ במלואה את עדות המסלג מדר באשר לתיאור עובדתי של פרוץ השရיפה והטלחותה. העד חזר ותאר את השתלשות האירועים באופן מפורט ואמיתי. בנסיבותיו השונות, כמו גם בעדותו, שב ומשוחרר את שארע עם חזרתו מהפסקת הצהרים, חזרתו לעובדה והטלחות הבערה במקום. דבריו, גם בנסיבותיו השונות, בדges על ת/4 ות/5 והשוחרר שנתי ב חלק, אוטנטים, הגיוניים ומתיישבים עם הריאות האובייקטיביות בתיק.

97. מדובר באדם מבוגר שעבד שנים רבות כמסגר בעסק הנשים ונראה כי נקשרו ביניהם לבן נאשם 1 קשי' חברות עמוקים. מדובר באיש מקטוף ותיק ומונסה, שפעל תחת הנחיות הנשים במסירות רביה והביע צער וכאב על חורבן מקום עבודתו.

98. אכן, יכולה מחקרים, וcutunctת המאשימה, העד לא עבר הקשרות מקצועיות מתאימות והעסק כמסגר על אף העדר רקע מקצועי מתאים. עם זאת, התרשםתי כי באמצעות בעובדה קשה של שנים רבות בתחום, רכש ידע וניסיון רבים. יתר על כן, מנוסתו של העד, עם פרוץ השရיפה, מהמקום, תוך שהוא קורא לעובד הנוסף להצראף אליו, הצילה, חד משמעית את חייו ולא ניתן היה לצפות מהעד, נוכח עצמת הבערה והتلفות האש, לפועל אחרת.

99. יש לדוחות בתוקף טענות נאשם 2, שעלו גם בחקירה הבוטה, לפיו העד חזר מהפסקת הצהרים לעובדה, כשהוא שתי ("אלי מדר, נראתה, קצת חזר עם תוספת בירה, הוא אוהב לשתחות" עדות נאשם 2- עמ' 169) וכן שאלות ב"כ לגבי הרגלי השתיה שלו, לא תרמו דבר ועלבו بعد שלא לצורך. האם זאת ההתייחסות הרואיה של מעביד לעובד מיום שבמשך שנים משרתו במסירות?. ובכלל, אם מדובר בעובד מפוקפק (כהגדرتו של ב"כ הנאים בסיכון), הנוטן עינו בכוון, כיצד אפשרים לו הנשים לעבוד בעבודות מורכבות של ריתוך ומסגרות?. דברים דומים ניתן לומר גם ביחס לספקולציה שהעלתה נאשם 2 בחקירה, כמו מחפש להיאחז בקרנות המזבח, ולפיים העד, בגרסתו, ביקש להרע לו, כי לא הסכים להעלות את שכרו.

100. עוד יש לדוחות טיעוני ההגנה, לפיהם מדובר בעד שהעד בפחד ובלבול. אדרבא, העד העיד באופן בוטח ובהיר, וחזר על גרסתו הקודמת בחקירה ושבחר. עיון בנסיבותיו השונות, שהוגשו בחקירה ההגנה, אף מחזק את אמינותו וירושו. העד סיפר דבריו כהווייתם ולא נראה שבקש להזיק למי מהנשים, להפר, בניגוד לגרסתו במהלך השחוור, לפיה הנשים עסקו במילוי גז, מציג גרסה מרוככת ומנסה לסייע לנשים במושרו בעדוותם שלא הבחן בהם עוסקים בפועל במילוי גז.

101. נכונים הדברים גם ביחס לסתירות שנטענות ע"י ההגנה (סע' 11-9 לסכומי ההגנה) באשר לכינוי של העד את ריח הגז כריח ביוב. העד מסביר בעדותו שהריח ריח גז חזק מאד וחריג שהזכיר לו אסוציאטיבית, ריח ביוב. העד חוזר על כך מספר פעמים גם בחקירותיו ובוחזר. עוד לא ברורה טענת ההגנה כי תיאור המספר כנעה נגלה הגדף הינו פרי דמיונה של המאשימה (סכומי ההגנה, סעיף 32). בעניין זה אפנה לדברי העד בעדותו ובחקירותו (ראו בהרחבה סעיף 85) המתאר עצמו נגלה ונעף החוצה.

102. יתר על כן, לדמיון שמצוין מדר בין ריח הגז לריח ביוב נמצא תמייה בעדות מר צעידי, עת/11, מנהל אגף הפיקוח במשרד האנרגיה והמים, איש מקצוע בתחום האחראי הארץ עלי כל נושא בטיחות הגז במסגרת המשרד. מר צעידי מסביר בעדותו שהגפ"ם עצמו חסר ריח, וכי להקל על איתור דיליפה ונזילת הגז, מוסיפים לו חומר מסווג מרקפטאן שהינו גז נטול צבע אך בעל "ריח של ביוב, של גבלה" (עמ' 63, ש' 25-26). העד אף מוסיף ומסביר שנייתן להריחו בעיקר בשלב مليוי הגז כשתווך זמן קצר הוא מתנדף לאוויר ונעלם. בעניין זה אפנה לדיסק 6 לשוחזר, כשהמසגר נשאל ע"י עת/10 באשר לטיב הריח שהריח, מאשר שמכר ריח המרקפטאן והריח ריח דומה. (דיסק 6, דקה 07:18).

103. גם אם אישר העד בעדותו קיומו של ריח ביוב בסביבת עבודתו שנבע מסתימה במועדון הסמור, לא קישר בין ריח זה לטיב הריח שהריח עובר לשריפה וחזר וקשר בין ריח הגז החריף, לבירה שאזהה זמן קצר לאחר מכן במסגריה ולשריפה שפרצה. (ראה לדוגמה עמ' 23, ש' 5).

104. ההגנה סבורה שהריח החריף שהריח העד ריחו של חומר הטרפנטין המשמש לדילול הצבע והמחישה טענתה באמצעות הדגמת ריח החומר בבית המשפט וריחו של גז בישול (ע"י פתיחת מכל אמצעית) (ראו עמ' 102 לפרטוקול המודפס). מבלי לקבוע בעניין מסמרות, אני סבורה שריחו של מدلל הצבע, כפי שהוא מחש, חזק וחריף כנטען, בוודאי שלא מזכיר ריח ביוב (כפי שנטען ע"י עד ההגנה, מר רוזנברטן עמ' 216-217). יש לזכור שהמසגר מורגש בשגרת עבודתו לריח הצבע או מدلל הצבע, ועמד על כך שהריח במועד האירוע ריח יוצא וחריג, התואם יותר את ריח הגז.

105. עוד אני מאמצת את קביעות מומחה התביעה, רשות גויל, במלואן וכן מסקנותיו באשר לגורם לפיזר השריפה . ראשית, שכונעתו שרשות גויל הינו איש מקצוע מיומן ובעל ניסיון רב בתחוםו, המשמש כמומחה בתחום חקירת שריפות. העד שמש ראש צוות חקירת האירוע, וכפועל יוצא מכך הגיע לידיה בשלביה הראשונים של השריפה, נטל חלק בשחזור שבוצע ע"י העד מדר וחקיר לעומק את הזירה. מדובר بعد אמין ומקצوعי, שחוות דעתו נכתבה על סמך התרשםות בלתי אמצעית ושירה מהזירה וمعدות עד הראייה.

106. מסקנותו של מומחה התביעה, כי הגורם לשריפה הינו השילוב הנפוץ בין مليוי הגז ומיקום הבלונים, לבין המסגרייה, מתיישבת עם גרטסו של העד מדר, תיעוד השחזור שנערך במקום, גרסת הנאשם 1 ועם המציגות בשטח כפי שנש��פת מהתמונה המצורפות לחווות הדעת והרטוטים השונים. למעשה, פועלות הריתוך שימושה כגורם המצביע אך לא יכולה הייתה לגרום להתקלות השריפה ללא הגז שנמדד

בסביבתה. לראיה, מסביר המסגר בעדותו כי הריח ריח חריף של גז עוד לפני שהחל לרתק, אך ההתלקחות עצמה החלה רק לאחר שהחל לרתק וניצוצות הריתוך ניצטו באוויר.

.107. מסקנתו של רשות גויל, כי הבערה שהובילה לשירפה נוצרה מדליפת גז הינה תרחיש הסביר ביותר, בהנתן הودאת נאשם 1, ותואם את שורת היגיון והשכל היישר. המומחה אף נתן בשירפה הנגרמת מgas נקי, סימנים: צבע הלהבה - כחול-צהובה ונקיה; אופיה- נמוכה, סטומה לרצפה, מתפשטת וריחה חריף וחזק. כל אחת מתכונותיה מתחזרות על ידי עד הראייה, המסגר מדר ולכך אוסיף את המזאתה של הרצפה הצפה במסגריה, שלצדיה חלק מהгаз והגבירה את עצמת הדלקה (בעניין זה, יש לשים לב, שבניגוד לטענת עד ההגנה, מר רוזנטן לא נטען ע"י מומחה התביעה שפיצוץ הגז הוא שפער את הבורות באחור המסגריה ומיחסן הגז, אלא שבורות אלו מצביעים על המזאותו של חלל אויר בין האדמה לרצפה, המאפיין "רצפה צפה" - עמ' 202).

.108. עוד מצאתי לסגור ידי על מסקנת המומחה, כי מוקד הבעירה הוא מחסן הגז ולא המסגריה. תיאור הבעירה כנעה חילופות ממחסן הגזים לכיוון המסגריה אינה תרחיש מיסטי כהגדרת ההגנה בסיכוןיה, אלא מאפיין בעירת גז נקי. הדברים נלמדים הן מתיורי העד מדר את צורת הבעירה, והן מהסביר המומחה והעד צעידי בעדותם (עמ' 51, ש' 24-25).

.109. הדברים נכונים גם ביחס לגובה הבעירה ולסמיcotה לרצפת המסגריה. מדר הריח את ריח הגז החריף בהתקופפו לכיוון שולחן העבודה לצורך התחלת פעולות הריתוך ושינויں ספורות טרם פריצת הדלקה. מכאן, שריח הגז היה חזק יותר בגביהים נמוכים יותר, דבר המעיד על נוכחות גז שוקע במקום ומתאים לתכונות גז לבישול. לכך אוסיף תאورو את הבערה סיבוב רגליו, ולא באחור גבוה יותר. זהו המקום לצינן שאיני מקבלת טענת עד ההגנה, מר רוזנטן בחוות דעתו (נ/3) ובעדותם (עמ' 200), כי לא תמכן דלקה הנובעת משילוב בין פעולה ריתוך לגז בישול הכבד מן האויר בגובה שולחן העבודה (2 ס"מ לטענות). גם אם קיבל טענות שאכן זהו גובה שולחן העבודה הרי ברוי שאין מדובר בשולחן גבוה וכל שכן שלא ניתן להגיע למסקנה בלעדית שהגובה זה אפשר רק חיבור עם גז הקל מן האויר. כזכור מדובר בגז המתנדף בקלות ונוע כל העת בתנועת זרימה.

.110. עוד אינני מקבלת את טענת ההגנה בסיכוןיה, לפיו שגה המומחה בכך שלא בדק כיוני חקירה נוספים. המומחה הגיע למקום בזמןאמת, התודע לגרסת המסגר ונאשם 1 ומצא בשיטה ראיות התומכות בגרסתם. גרסת ההגנה, לפיה השירפה נוצרה מנוכחות אדי צבע במסגריה לא עלתה בזמן החקירה אלא במועד מאוחר יותר, והמומחה שולל היתכנותה על בסיס ממצאי חקירתו. יתרה מכך, העד מדר נשאל מספר פעמים במהלך השחזור היכן ביצע העובד הזר את עבודות הצביעה וכייד, והתשובה שהתקבלה: מחוץ למתחם ובאמצעות מברשת, שוללת מלכתחילה גרסת ההגנה. (שחזור, דיסק 4, דקה 2:22; דיסק 5, לשאלת חבר צוות החקירה, רשות ג'ילו, דקה 4:47).

.111. לעומת מהצורך אציג, כי אמן קביעת המומחה הייתה "בסיסות גבואה", ואולם, כאשר עסקין بعد

מומחה, אשר מחתמת הזרירות שבמدع מציג את מסקנתו כ"סבירות גבואה" די בכך כדי לקבללה כבסיס לקביעת ממצאים לחובת נאשם בפליליים (ראו ספרו של המלומד קדמי, **"על הראות"**, חלק שני, מהדורת תש"ע-2009, עמ' 767).).

בחינת טענות ההגנה

.112. ההגנה העלתה תרخيص חלופי לפרוץ השရיפה. בהתאם לגרסתה, הצבא שעבד עם המסגר ביצע חלק מעבודות הצביעה בתוך המסגריה, והשילוב בין אדי הצבא שהתפשטו בה לעבודות הריתוך, גרם לפרוץ הדלקה.

.113. מן הפן העובדתי, מבוססת גרסת ההגנה, בludeit, על דברים שמסר נאשם 2, לאחרונה, בעדותו בבית המשפט (עמ' 168-172). לפיהם, בזמן שיצא המסגר מדר להפסקת צהרים, נכנס הצבא, עובד זר ממוצא ארטרייאי, לתוך המסגריה המשיך בעבודות הצביעה והמסגריה הת מלאה באדי צבע. בהמשך נטען כי עם שובו של המסגר לרתק, נוצרה הדלקה.

.114. הנאשם מודה בחקירתו הנגדית כי למעשה לא ראה את הצבא נכנס למסגריה אלא הבין זאת מדברי מדר המסגר: "הוא צבע בחוץ..עכשו, לפי מה שהבנתי מאלי מדר, הוא, אליו עמד, הילך לאכול, אז מה הוא עשה? נכנס פנימה וצבע איפה שאלוי מדר עובד. למה? הוא אומר שהיה לו קור, היה רוח, אין לי מושג מה הסיפור שלו היה...ברגע שאלוי חזר מהאוכל, התחיל לרתק, משמה התחילת הבעיה, כלל החלל התמלא צבע שהוא עבד.." (פרוי', עמ' 166, ש' 17-21).

הנאשם ממשיר ומספר:

"חומר זהה (הכוונה לטינר מ.ג.) הוא חומר דליק מאד, לא פחות מגז.. עכשו ברגע שהוא צבע ..הוא יורד בשכבה ראשונה, בערך 40 ס"מ מהרצפה.. ברגע שאלוי בא לרתק, זה הגינוי שהוא נדלק, המקום נדלק.. מה קרה עוד? האש רצתה לפיסטולט של הצעבי. עכשו, הוא מהפיח, עזב את הפיסטולט, הצבא נשפך לו על הטינרים, על הארוןנות, ואז האש, ואז האש, רץ על הטינרים. עכשו ממש התחילת הבעיה, אם הם היו מכבים, מה הם עושים? עזבו את הכל וברחו" (עמ' 173, ש' 5-12).

זהו המקום לציין, שמדובר, מוקור הסיפור לכואורה, לא נשאל על כך דבר במהלך חקירתו ע"י ב"כ הנאשמים. למעשה, למעט טענת הנאשם 2 ששמע ממדר דברים, שאגב סותרם סתרה חזיתית את גרסתו העיקנית של המסגר, לא הצליחה ההגנה להציג כל תימוכין לגרסת נאשם 2.

.115. ההגנה שולחת, בסיכוןיה, אצבע מאשימה כלפי התביעה. לטענתה, המפתח לביסוס גרסת ההגנה נמצא אצל הצעב הארטריאי. לשיטתה, המאשימה חבלה באই הבאת הצעב לעדות ומשמעותו במעשה

מכoon מטעמה אמרור הוא לפעול לחובתה ולזכות הנאשמים. לו היה מתיצב הצבא לעדות, סבורה ההגנה, שהיא מאשש דברי נאשם 2 ומחזק גרסתו.

.116. התקשתי להבין טענה זו של ההגנה, הן מן הפן הראייתי והן מן הפן הפרוצדורלי. עד זה לא כלל ברישימת עדי התביעה וכמובן שלא העיד לפני בית המשפט. למעשה, כמעט טענת ההגנה בסיכוןיה (סע' 16 לסייע הגנה) שהעד נחקר לא הובאה לפניו כל אסמכתא לכך, ולא התבקשה הגשת העדות ولو לצורך הוכחת קיומה. בנסיבות אלו, עליה קושי לבחון התנhalות התביעה בעניינו. האם היה מקום להוסיפו בין עדי התביעה נוכח הדברים שמסר בהודעתו? האם העד נמצא בארץ או לאו? (מדובר בעובד צור ללא אישור עובודה) – שאלות אלו לא ניתן כלל לבחון משלא הוגג ע"י ההגנה בסיס עובדתי לבחינת טענותיה. ללא מסד זה, כל שנותר הוא לומר של התביעה הפרורוגטיבית לבחור את רשותת עדיה.

.117. יתר על כן, לאורך כל ההליך המשפטי, לא התבקשה כל בקשה ע"י ההגנה בעניינו של עד זה, מקטנה (לדוגמא נסיען איתורו) ועד גדולה (הגשת אמրתו). גרסת הנאשם 2 הינה גרסה כבושה שלא בא זקרה בשלבים ראשונים ואף מתקדים של חקירות התקיק, במצב דברים זה אין לצפות מרשות החקירה שיפעלו לבדיקה תרחיש תלוש מציאות שלא עלה ולא מתישב עם ממצאי התקיק.

.118. הנאשם 2 נשאל בחקירותו הנגדית מדוע מסר לראשו הסבר זה לפרק השရיפה בעדותו, ומשיב שהוא הפעם הראשונה שנשאל על כך (עמ' 167, ש' 3). עיון בחקירותו השונות של הנאשם מעלה תמונה שונה לגמרי. הנאשם נשאל גם נשאל, מספר רב של פעמים, באשר לסיבות לדעתו לפרק השရיפה, ואף השיב, שככל פעם מצא הסבר אחר ואף לא היסס רגע לפני שיגלגל את האשמה לפתחם של אחרים, חלקם עובדיו המסורים. כך, לצורך ההמחשה, בת' 39 עמ' 4- מעליה אפשרות של קצר חשמלי (ש' 92) ובהמשך אף מוסיף "אולי זרקו לי רימון" ש' 94. עוד מעלה שמות של עובדים שאפשר שעמדו מאחורי הדיליקה, וביניהם, גם המסתגר מדר שכעס שלא קיבל תוספת של 500 ₪ לשכרו (ש' 115).

.119. עד כאן במישור הפרוצדורלי. במישור הראייתי סובלת גרסת ההגנה מביעות חמורות יותר. כך למשל ממוקם הנאשם 2 את הצבא במסגריה, בזמן הפסיקת הצהרים של המסתגר מדר, מבצע עבודת הצבא באמצעות ספרי. גרסה זו נסתירה ע"י העד מדר בחקירותו, בשחוור ובעדותו (עמ' 21, ש' 6 ו- ש' 24, עמ' 23 ש' 24-26) החוזר ומבהיר שהצבא עבד סמוך לדלת היציאה האחראית מחוץ למתחם (ראה שרטוט ת/1 לפיד המילה "פה"). עוד מבhair שביצע עבודה הצבא באמצעות מברשת (עמ' 23 ש' 18). אף בסיכוןי ההגנה, מתווארת גרסה זו כהשערה בלבד, סעיף 52 לסייע הגנה).

.120. חזוק של ממש לדברי מדר, נמצא גם בעדות עובד המקום, מר שריבר (עת/15), שנכח במתחם ביום השရיפה ועבד במשרד הקבלה הגובל במסגריה (ראה שרטוט ת/41 ועודות פרו', עמ' 74, ש' 18). העד מבhair בחקירותו הראשית, שהצבא עבד במרחק מהמסגריה, בסמוך לחומת המתחם (ת/41), וכי השתמש בצבא וمبرשת (שם), כשב"כ הנאשמים מנעו מלשאול אותו שאלות בסוגיות אלו וטעמו עמו. עוד לציין, שגם הנאשם 2 מאשר בעדותו בבית המשפט שהעבדות הצבא בוצעו, גם ביום השရיפה, בשעות

הבוקר, מוחוץ למסגריה בחצר השicity למתחם בסמוך ליציאת חירום בחלק האחורי של המבנה (עמ' 180). דברים דומים מוסר המומחה גוילי (עמ' 48), לפיו הבחן במקומ הצביעה ובסורגים שהוא מייעדים לצביעה מוחוץ למתחם.

121. עוד מנסה נאשם 2 להסביר, ללא הצלחה יתרה, בעדותו, כיצד יתכן שהצבע, במהלך הפסкат הצהרים הקצרה, הכנס לבדו למסגריה את ספשי המתקנת המיועדים לצביעה, כל אחד לדבריו, 1.70 מ' אורכו והוציאם עם הגעת המסגר. "**זה לא כבד, זה לא ממשו כבד, זה מסגורות**" - מшиб לשאלתה הנוקבת של ב"כ המאשימה-"**יש לו טיפת נפתח, אבל אין לו משקל**" (עמ' 171, ש' 7-8). כשמדובר עליו ב"כ המאשימה וسؤالת מדוע יכנס וויצו האצע ספשיים כבדים בזמן זה קצר, מшиб: "**הוא אומר שהיא לו קר, היה רוח, אין לי מושג מה הספרור שלו**". הנאשם 2 אף לא משנה ממנהגו ושב מגיל על עובדיו, בעניין זה- המסגר והצבע- את האחריות להתרשות השריפה "**ומה הם עשו?**" - הוא שואל ועונה- "**עצבו הכל וברחו**" (עמ' 173, ש' 5-12, סיכון ההגנה, סעיף 53).

122. עיננו הרואות, כי אין בגרסת ההגנה יותר מאשר עדות שמיעה כשהמשמע לכואורה לא נשאל עליה דבר. מזת ההגנה דמיונית ותלווה, אינה עולה בקנה אחד עם עדויות עדי התביעה ואף סותרת את הממצאים בשטח. לפיקר, מצאתי לדוחותה על הסוף.

123. כשאלו הם פני הדברים, ניתן כבר עתה **לקבוע** שחוות דעת הנגדית שהוגשה מטעם ההגנה נשענת על לא יותר מקנה רצוץ.

חוות דעת ההגנה

124. חוות הדעת ההגנה (ג/3) הוכנה ע"י מר אבנر רוזנגרטן, והתמקדה, בעיקר, בניטוח מוקד השריפה, שבניגוד לתחזת התביעה, סבור, כי תחילת התלקחות ארעה במסגריה בשל שילוב נפי' בין עבודות ריתוך ונוכחות אדי צבע וחומר מדל מסוג טינר.

125. בחוות דעתו חלק מר רוזנגרטן על ממצאי חוות הדעת מומחה התביעה, מר גוילי, וمسקנותיה, הן במישור העובדתי והן במישור המקצוע. כך סבור, לדוגמה, שמתוך הגם ממוקם למרחוק מהמסגריה ושולל אפשרות דליפת גז לבישול באזור המסגריה. (וזאת להבדיל מעדותו, אליה את'יחס בהמשך). כמו כן, סבור שמסקנות מומחה התביעה שגויות, בין היתר, בשל משקל היתר שנitin לעדות המסגר מדר ואית התאמה בין אופי הדלקה למאפייני דלקת גז.

126. המאשימה תוקפת את חוות דעת ההגנה במספר חזיות: הראשונה, חולקת על עצם מומחיותו של עד ההגנה בתחום חקירת שריפות ועל תקופתה המקצועית של חוות דעתו. השנייה, סבורה שההתשתיות העובדתית שבבסיס חוות דעת לכל הפחות חלקית, ובעיקר תלולה ואני توאמת את חומר הראות

ועדיות העדים. והשלישית, כפועל יוצא מכך, מסקנותיה השגויות.

.127. מר רוזנרטן העיד על עצמו בחווות דעתו ובעדותו, חוקר זירות עבירה מיום ובעל ניסיון, כשמדבר בזירות משתנות ובעיקר בתחום נשק, סמים, תאונות דרכים וכי"ב (עמ' 191). לאמיתו של דבר, העד אישר שחקירת שריפות אינה בתחום מומחיותו, אמן חקר כמה במרוצת השנים, אך לא עסק בדיליקות גז או חומרים מסוכנים. עוד הוסיף שלא עבר הכשרות בתחום רחב זה (עמ' 192) אך סבור שאין בכללalo כדי ללמד על העדר מומחיות מתאימה לחקרת המקהלה דנא. לשיטתו, המחלוקת בתחום מצומצמת לשאלת מקום מוקד שריפה ולכך, יוכל כישוריו וניסיונו, ליתן מענה מספק.

.128. עיוון בחווות דעתו וקריאת עדותו, מלמדים על פניהם, שאכן העד עשה כל שיכל על מנת להתחמק מעיסוק בנושא הגז שבו ככל הנראה אינו מבין. העד התעקש להתקיים רק בזרת המסגריה, ולא נתן ביטוי בחווות דעתו לנזונים הקשורים לנוכחות גז בתחום. קר-ambil קשור לשאלת היכן מוקמה חווות הגז ביחס למסגריה- לא נמצא התייחסות להודאת נאשם 1 שמי לא גז באמצעות המתkan בסמוך למועד שריפה (העד אף מאשר שלא חשף לחקרות הנאים, עמ' 108); קר מניה העד, כהנחה מוצאת, קיומם של מכלים צבע ומדיל פתוחים ולא אוטומים, אך נמנע מהנחיה דומה ביחס למיכלי הגז. זאת ועוד, התרשםתי שאכן העד חסר ידע בסיסי בתחום הגז, גם מתשובתו לשאלת ב"כ התביעה ביחס להימצאותו של גז מסווג מקרפטן בבלוני הגז (נתון שאינו במחלוקת). העד על קר מר צעידי, האחראי הארץ עלי נושא בטיחות הגז, אלא שהעד אישר שאינו יודע ואינו בטוח בכך (עמ' 217).

.129. אין בדעתו להטיל ספק באמינותו המקצועית של מר רוזנרטן, אשר עוסק שנים רבות בחקרת זירות עבירה שונות, אך נראה שבעניין שבפנינו לא ניתן להגיא למסקנות מקצועיות ברמה הנדרשת במשפט פלילי, ללא הבנת עומק כלל התחומים הנוגעים לו, ובעיקר בתחום הגז. עם זאת, אף כברת דרך קראת ההגנה ואבחן, תמציתית, ממצאי חווות הדעת ומסקנותיה לגוף.

.130. כפי שכבר נאמר, עוד טרם בדיקת המסקנות המקצועית של עד ההגנה, סובלת גרסת ההגנה- הנשענת, כאמור, על דברי נאשם 2 בעדותו- מחולשות ופירוכות ממשמעות והעדר התאמת לממצאי הזרה. פגמים אלו, מקבלים ביטויים גם במסגרת חווות הדעת. נקודת המוצא של מר רוזנרטן, כי ההתלקחות הראשונית ארעה, עם תחילת עבודת הריתוך במסגריה, נcona ואינה שנייה במחלוקת אלא שטענתו שנוצרה מחומרים דליקים ונדיפים המצויים במסגריה, ואין גז לבישול, נשענת על בליל של נתונים עובדיתיים לא מוכחים, השערות וספקולציות.

.131. קר אצין מספר דוגמאות, מבין רבות: מקום הצביעה- תחילתה מצין שעבודות הצבע בוצעו בתוך המסגריה בהתאם לגרסת נאשם 2, בהמשך משתנה עדותו והעד מאשר שאינו יודע היכן עבד הצבע ואף מניה שעבד בחוץ (עמ' 204); העד מניח הימצאותם של חומרים מתלקחים ומסוכנים בתוך המסגריה, בנגד לעדות המסגר, וכמשמעותם עם קר, מסביר: "אינני חי מפני. אם לא היו שם חומרים דליקים, לא הייתה שם שריפה" (עמ' 106 לפרטוקול המודפס); העד מרחיק לכת עוד יותר ולזכיר

הוכחת התפשיות אדי צבע במקום, מניח קיומם של מכלי צבע וחומרים מדלילים פתוחים, אך אין יכול להסביר על מה מסתמן (עמ' 205); הуд מניח שהמסגר ריתק בזמן צביעה במקום (עמ' 205), וכשהמתבקש לבסס דבריו, מшиб כי "**אולי ואני לא ידע**".

.132. זאת ועוד, הуд, על אף שנטען שנחשים לחומר הראיות בתיק, בדges על תיעוד השחזר, עומד על כך, לצורך הוכחת האמור בחוות דעתו, שהמסגר לא הבחן בבערה בצבע כחול מסביב לרגליו. לטענותו, הуд מסר את הפרטים בשלב מאוחר יותר של החקירה ומאחר ש"**זאת עדות מאוחרת מהה איבד פרטיהם, אולי דיברו איתנו כבר על הגז**" (עמ' 212). גם כאשר ב"כ הتبיעה מעמידה אותו על טעותו ומפנה אותו לדברי הуд במהלך השחזר, לא משנה מטעמו. התעקשות זו על פרטים שגויים לצורכי הצדקת טענותיו בחוות הדעת, ספק אם מלמדת על התנהלות מקצועית רואיה. בפועל, הتبיעה עוד הולכת לקרות הуд כברת דרך בהציגה לו דברי המסגר בשחזר שהתבצע למחמת האروع, כשלמעשה, הуд משיב כבר בחקירהו (הפתוחה) הראשונה (ת/3), בתשובה לשאלת החוקר באשר לצבע האש על הרצפה, את הדברים הבאים: "**אש כחולה צאת, פתאות מסביבי על הרצפה אש**".

.133. הדברים דומים ניתן לומר גם ביחס לטענותו שモמחה הتبיעה הענייק פרשנות שגوية לדברי הудים, כך, לשם הדוגמא, נטען בסעיף 15 לחוות הדעת שהסתמכות מומחה הتبיעה בסעיף 2 לחוות דעתו, על הסבר המסגר מדר שעף לאחר ההתקחות, כמויד על עצמת הבירה וגלי הדף מוטעית, לגרסתו "המונח **"עף ממש"** בא לתאר יציאה מהירה ובהלה, ורשף גווילי שנה בפיורשו" (נ/3, עמ' 9). שוב, מוכיח עד ההגנה בדבריו, שלא התעמק כנדרש בחומר הראיות הרלוונטי, טרם הסיק מסקנותיו. גרסת הуд כפי שעולה מחקרתו ת/4 לפיה "**ראיתי כי הרצפה מבטון נדלקת... ואז אני הרגשתי שניי עף החוצה**" (ת/4, עמ' 2, ש' 33) מדברת בעד עצמה. דבריו של הуд פורשו כהוותם ע"י מומחה הتبיעה, ולא ניתן לעוותם.

.134. די בשיל דוגמאות אלו כדי ללמדנו שחוות הדעת לוקה בטיבה של התשתית העובדתית עליה נשענת. השמתת הבסיס מתחת לקוינון של עובדות התשתית מביאה בהכרח להשemptת הבסיס מתחת למסקנותיה או למצער להפחתה ניכרת במשקללה. לכך אוסיף, שהתרשםתי שהעד לא חסר כל מאמצן בניסיון להתאים את ממצאיה הזירה למסקנותיו, ניסיון שהינו לכל הפחות מאולץ ומגמתי. הדברים באים לידי ביתוי, במלוא עצמותם, בניסיונו לנתק בין מאפייניה של דלקת גז מהמצאים בשטח: העד עומד על כך שמדובר בהתקחות שנבעה משלוב של ניצוצות ריתוך (מקור האנרגיה) והמצאות אדי צבע-mdlilos באוויר המסגריה. תחילת העד יוצא כנגד עדות המסגר שהבחן בלהבה כחולה או כחולה-צהובה ומסקנות מומחה הتبיעה בעניין זה. בהמשך מאשר שצבע מדליל מסווג טינר נשרפ בטמפרטורה נמוכה יותר ובצבע צהוב-אדום (עמ' 207). כشعומדת ב"כ הتبיעה על כך שהמסגר הבין בצבע כחול, משנה עדותו וסביר שיכל שאש הכהולה היא תוצאה של שריפת החומר המدلיל (עמ' 214). ובעניין אחר- העד מאשר שריפה הנגרמת מצבע או חומר מזלף הוא מקומית, וכך להסביר התפשיטה, מעלה מעין השערה שעbara מאזור שולחן הריתוך לוילון (שלא הוכח כי היה קיים במקום) ומשם למקוםות אחרים. (עמ' 222-223).

.135. סוגיה נוספת שאליה התייחסתי בתחילת החלטתי, נוגעת למייקום מבחן הגז ביחס למוגדריה. אבן הרואה של חוות דעת ההגנה נשענת על מרחק גדול ייחסי, של לפחות 10 מ' בין השניהם. אפנה בעניין זה לקביעתי לפיה מוקמו בסמיכות, כשבניהם מושך קטן מידות בלבד (ראו בהרחבה לסע' 24-25). לא מצאתי בטיעוני העד ובהסתמכו עלי סרטוני הוודיאו לבדיקה מרוחקים ולוח זמינים (ראה גם נ/3א'), כדי לשנות ממסקנתי. אזכיר שמדוברה התביעה בבחן עניין זה, לאחר שהוצען למקום בעיצומה של השရיפה, להבדיל מעוד ההגנה, שערך ביקור במקום, מספר שנים, לאחר מכן.

.136. ולבסוף, למדנו שגם העד שהביאה ההגנה כמומחה מטעמה, מצא, במקרים שונים בעדותו, לחזור בו ממסקנתו החד משמעית באשר לגורם לפרוץ השရיפה והסכים עם ב"כ התביעה שיכל שנגנמה מدلיפת גז לבישול במקום. כך מודה בכנות בעמ' 201 לעדותו **"יכול להיות שה גז בישול אבל אף אחד לא יכול לדעת את זה באופן אמיתי"**, בהמשך אישר שיכל שהשရיפה פרצה כתוצאה משילוב בין אדי צבע לגז בישול (עמ' 202) ועוד.

.137. עוד מעניין להזכיר כי קיים שינוי מהותי בין גרסת נאשם 2 (הצבע צבע בתוך המוגדריה והתיז צבע), לבין גרסת המומחה, שמניח שעבד דווקא בחוץ. ב"כ הנאים עיר לסתירת הגרסאות בנקודה זו, ומצביע תזה חלופית משלו, (סעיף 50 לסייעוי ההגנה), לפיה הצבע צבע מחוץ למוגדריה (שוב, בניגוד לגרסה מרשו) ובתוך המוגדריה התנדפו אדים מהמדל (שוב, אין לך כל בסיס עובדתי).

.138. **סיכום של דברים, מצאתי לאמץ את תזה התביעה וקבעות מומחה התביעה, רשות גוויל,** באשר לגורם לפרוץ השရיפה, לפיהם גז לבישול דלפ' ממייל גז לעבר המוגדריה שהייתה ממוקמת בסמוך, ככל הנראה לאחר שנאשם 1 השתמש בו לצורך مليו גז;

газ, שהינו גז כבד מן האוויר, שקע והתפשט על רצפת המוגדריה ואף בחלל האוויר בין הרצפה הצפה לאדמה;

בהמשך, משחחל המוגדר לרתק מקום, יזמה הדלקת נקודת הריתוך, הדלקה של הגז שהצטבר על רצפת המוגדריה, וגרם להתקלות.

הבעירה, שהתאפיינה בלבהנה נקייה בצבעי חחול-צהוב, התפשטה, במהירות, סביב רגליו של המוגדר שעמד בסמוך, ומשם, נעה חזקה לכיוון מבחן הגז. בשלב זה החלו פיצוצים עצמאתיים באזור סככת הגז שהכילה מכלי גז מלאים רבים, האש התפשטה לאזור המתחם וסביבתו, ונגרם נזק רב, חלקו מהתקפות מכלי הגז והתקפות חלקיים באזור.

.139. אני דוחה בשתי ידי, את גרסת ההגנה המבוססת על עדותם הכבושה של נאשם 2 וחווות דעת עד ההגנה, אבניר רוזנגרטן. מדובר בגרסה בלתי הגיוני, מנוטקת מהתשתיות הראייתית ומרובה השערות

וסברות שאין מקומן בבחינת סוגיות שבמשפט הפלילי. בהקשר זה יוער, כי מידת ההוכחה במשפט הפלילי הינה מעבר לספק סביר ולא מעבר לכל ספק. התביעה אינה נדרשת להפריך כל ספק ובודאי לא כזה שביסיסו בהרהוריו לב או בתאורייה שללא הוכחה, קטענות ההגנה. (ע"פ 5302/03 מדינת ישראל נ' יצחק, (12.8.04)).

חקירות הנאשמים ועדותם של נאים 2 בבית המשפט

.140. מנאשם 1 נגבו שלוש הודעות (ת/16 - חקירה מיום 1.4.12 שעה 17:03 עד ע"י החוקר ליאור ברהנו חנוך; ת/13 - מיום 1.4.12 שעה 22:32 עד ע"י החוקר טובי פלר ו-ת/35 - מיום 4.4.12 שעה 15:13 עד ע"י החוקר יוסי קטש). בחקירתו, בדges על הودאותו בת/35, אישר כי בנה מתokin מאולתר למילוי גז, 12 שנה עברו לאירוע (עמ' 2, ש' 14 ואילך) וכי עסק במילוי גז כבדך שגרה. עוד הודה שביום האירוע, מילא מילן גם בשעות הבוקר, וכי עשה זאת בתידיות יומיומית של 2-3 מילים. הנאשם אף אישר שהמתokin מקובע בחלק הצפוני של המתחם קרוב לחומה הגובלת בבני-וחברת HP. (ש' 93). בהמשך חקירתו מודה שעסוק במילוי גז ללא תנאים בטיחות מתאימים.

.141. הנאשם נמנע מהעיד בבית המשפט והחליט זו נמקה ע"י בא כחו, משני טעמים: גלו המבוגר וחש מפני הפללת בנו, הנאשם 2. (ראו סיכון ההגנה, סעיף 63).

.142. כאמור בסעיף 160 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982 (להלן: "חсад" פ") הנאשם רשאי להעיד ורשיין להימנע מהעיד. הכל לפי בחרותו. סעיף 162(א) רישא לחсад"פ קובע, כי **"הימנעות הנאשם מהעיד עשויה לשמש חיזוק למשקל הראיות של התביעה וכן סיוע לראיות התביעה במקום שדרוש להן סיוע."**.

.143. ברכינול סעיף 162 לחсад"פ, משמעות שתיקת נאשם במשפטו, והשפעתה על המשקל הראיתי, דין בית המשפט העליון בע"פ 2132/04 **סלים קיס נ' מדינת ישראל**, מפי כב' הש' פרוקצ'יה, ולפי הוראה זו מעניקה משקל ראוי לתיקת נאשם במשפטו, כשהatteעם לכך מעוגן בהנחה שנאשם חף מפשע או לחייבין נאשם שմבקש לפרק גרטתו בנסיבות מחלוקת מסוימות לא ימנע מהיעיד: "אדם חף מפשע לא רק שמקורו להיעיד, אלא שהוא שיש להזדמנות להיכנס לתא העדים ולהפריך את הגרסה המרשיעה, אשר לטענותו היא כוזבת. אם מסרב הוא להיעיד, הרי יש בכך כדי לתמוך בעקיפין בעדות המפלילה של עדי התביעה" (ע"פ 196/85 זילברברג נ' מדינת ישראל, פ"ד מ"ד (4) 485; רע"פ 4142/04 **AMILSTADIN N' התובע הצבאי הראשי**, פ' 10).

.144. עוד נקבע, כי נאשם אשר רוצה להזכיר את אמרת החוץ שלו כראיה במשפטו, עליו לאמתה בעדות ולתת לצד השני הזדמנות לחוקרו בחקירה שכגד. אמרה שלא אושרה ואומתה ע"י הנאשם בבית המשפט, לא תהווה ראייה לטובתו, אלא רק כנגדו. (ע"פ 205/75 רוני קרנץ נ' מדינת ישראל, פ"ד ל(2) 471). **"הימנעותו של נאשם מהיעיד מותירה מסקנת הפללה ללא משקל שכגד ופועלת**

כנגד טענת זכאותו של הנאשם" (הלכת סלים קיס, עמ' 70).

.145 משאמרות הנאשם (ת/16 ו-ת/13) הוגשו בהסכמה ההגנה ולא נטען דבר כנגד קבילותן, וזה מצב הדברים גם ביחס להודאותה ת/35, באתי למסקנה שמדובר בהודאה בעלת משקל גבוה וכן גם מידת מהימנותה. (עוד רואו ת/38 מיום 5.4.12 מאות החקור יוסי קטש - המתעד שיחה ביניהם שבמהלכה ביקש הנאשם למסור גרסת אמת ועדות גבוהה ההודעה ת/35(עת/12)).

.146 הנאשם מסר מרצונו פרטים הידועים רק לו הן לגבי מועד בנית המתקן המאולתר ומבנה המתקן, והן באשר למילוי גז ביום האירוע. מדובר בהודאה בעלת משקל פנימי גבוה, שנמסרה ללא חולק באופן חופשי ומרצון, ובזה מוסר הנאשם גרסה ברורה,珂הרנטית ומפורטת ונוטל אחריות על המיוחס לו.

.147 בכל הקשור לאמרות המפלילות שמסר בהודאותו ביחס לבנו, הנאשם 2, והוא ידוע שמשנמנע הנאשם מלහיע, יהיו קבילים דברים שמסר בהודאתה חז', רק בעניינו. על כן, לא ניתן לעשות בהם שימוש כנגד הנאשם 2.

.148 גם שהטעמים העומדים מאחורי הימנעות הנאשם 1 מלහיעו שובי לב, לא שוכנעתי שנבצר מה הנאשם להיעיד מफאת גילו, ולראיה התיציב כמעט לכל הדיונים (ראו בעניין זה ע"פ 548/05 בעניין לויון). באשר לטעם הנוסף - רצונו שלא להפליל, במו פי', את בנו, הרי חששו מובן וטבעי אך לא ניתן להכשיר התנהלות זו ולפוצטרה ללא כלום (ראו- ע"פ 5/05 7637 בעניין שלמה יוסף וכן ספרו של המלמד קדמי, "סדר הדין בפליליים", חלק שני, כרך א', עמ' 4-4 1463). על כן, מצאתי לקבל עתירת המאשימה, להעניק משקל מלא לחלים המפלילים בהודאותו וליתן להימנעות מלහיע ממשמעות ראייתית בעלת משקל כמחזקת ראיות התביעה נגדו).

.149. נאשם 2, נחקר ארבע פעמים (ת/15 - מיום 1.4.12 שעה 17:47 עד 1.4.12 שעה 21:30 ע"י החקור ליאור ברהנו חנוך);

ת/14- מיום 1.4.15 שעה 09:18 ע"י החקור טוביה פלר; **ת/39**- חקירותו מיום 3.4.12 שעה 09:56 ע"י החקור יוסי קטש ו- **ת/40** - מיום 5.4.12 שעה 09:56 ע"י החקור קטש). בכלל חקירותו כפר במיוחס לו, ובין היתר, הכחיש קיומו של מתקן מילוי הגז במתחם (ת/39, ש' 35 ; ש' 191 וב-ת/40 חזר על הכחשתו ואף לא ذכר אם מחזק במתחם בבלוני גז גדולים (48 ק"ג)).

.150 עוד עולה מעדות החקור קטש ומזכירים ת/26 ע"י עת/10, ת/39 מסמכים טד'-יט', כי להתרשות החקרים, הנאשם 2 ביקש לספר גרסת אמת אך נמלט בדעתו. בין היתר, הבהיר שברגעים גורליים אלו, התפרצה אחות הנאשם ועודה אותו שלא ישבר (ת/26; ת/39 מסמך יט'), וכי בעיצומה של גבייה אמרתו, ת/39, אמרה הנאשם להתאבד (ת/39, מסמך טו') ובהמשך התלבט אם לשנות גרסתו אך חזר בו לאחר מחשבה וטען בפני החקור קטש כי **"גם מכחה הרוס ואין לו כסף לשלם לנזקים וטען כי כבר אין לו מה להפסיד"**. יומיים מאוחר יותר, עם גבייה הוועדה האחונה, אף הוסיף, בנסיבות החקור

קטש, כי "אלוהים יפגע بي ויתן לי מה שmagiu ל' ואלווהים יחזיר לי על מה שעשיתי לו". (ת/40, מזכר מז'). מדובר באמורת כנות של אדם מתירר ואcolon אשםה.

.151. ב"כ הנאים הטיח בחוקר קטש כי הודעות הנאים נגבו תחת לחץ רב, כשנכחו בחקירה מספר רב של חוקרים (פרוי, עמ' 66). גם אם הדבר נכון, הנאים נותר בהכחשתו. אף הלחץ העצום שהוא מצו' בו מובן נוכחות התוצאות הטרagiות של השרפפה והעדר כיסוי ביטוחי.

.152. לגוראות נאים זה, בנסיבות שונות, התייחסתי בהכרעת דיני מספר פעמיים. כך ביחס להכחשתו בחקירהו בכל הקשור לקיומו של מתקן מילוי בעסק לעומת אישרו את הדברים בمعנה לכתב האישום ובעדותו (פרוי, עמ' 134-126); כך בטענותיו, כי הפסיק ההתקשרות עם חברת "אמיירג'" על רקע מחלוקת עסקית (עמ' 117), טענה שהתרבורה ששקר גס נוכח הממצאים שנקבעו. הדברים נקבעים גם ביחס לטענותיו, כי מילא אחריו הנחיות גורמי כיבוי האש, שנמצאו ללא בסיסו (עמ' 114), רואו סע' 67-71; וסע' 72-75 להחלטה.

.153. עדותו של הנאים בבית המשפט לקתה בהעדר אמינותו ומשופעת בנסיבות גסות והתחמקיות. הנאים מעיד על עצמו כבעל העסק ומנהלה הבלעדי (עמ' 128) אך נמנע מלחת אחירות על כל היבטי הבטיחות והתנהלות המקום. גרסתו הכבושה ביחס לגורמים לפרוץ השרפפה וגלגול האחירות לפתחו של המסגר מדר, מעוררים אי נוחות של ממש. הנאים התייחס בעדותו, גם לחلك מעובדיו בצוරא מזלולת, מתנשאת ויהירה. אזכיר את התייחסותו המעליבה למסגר מדר כחוות בשתייה לשוכרה, במהלך עבודתו עובד חברת "אמיירג'" (עת/23) שהגיע לעסקו, לאחר הפסקת העבודה מולם לאיסוף מכל' הגז, מכנה בעל "זכרון של ציפור" (עמ' 147), ואףלו באבו, נאם 1, מטיח עלבונות שמספר שנמצא בעסק סתם.. כי משעםם לו" (עמ' 147).

המסגרת הנורמטיבית

.154. כתוב האישום מייחס לנאים עבירה של מעשה פיזות ורשלנות באש, לפי סעיף 338(א)(3) וגרימת שריפה ברשלנות, עבירה לפי סעיף 449 רישא לחוק, לצד עבירות נלוות.

.154. סעיף 449 לחוק קובע: "הגורם ברשלנות לשרפפת דבר לו לא או הגורם ברשלנות סכת שרפפה לדבר לא לו, דיןנו מאסר שלוש שנים". סעיף זה מדבר בשניים: הרישא- מדובר על מי שגורם ברשלנות לשרפפת "דבר לא לו", ואילו הסיפא- מדברת למי שמעמיד ברשלנות "דבר לא לו", בסיכון של שריפה. לעניינו, רלוונטי רישא הסעיף.

.155. באשר ליסוד הפיזי, יש לאתר מעשה או מחדל שגורם לפרוץ השרפפה. היסוד הנפשי מדובר במפורש בהליך נפש של "רשלנות", כאמור- הלך נפש של העדר צפיפות השרפפה במקום שאדם סביר היה צופה

זאת וצריך היה לצפות זאת. המבחן הינו מבחן אובייקטיבי של אדם סביר, ואין בשאלת האם הנאשם הקונקרטי צפה אם לאו התלקחות השရיפה, כדי להעלות או להוריד.

.156. סעיף 338(א)(3) לחוק דין ב意义上 פיזיות ורשלנות באש, מთוך רשיימה של פעולות שביצוען באופן רשלני או נמהר גרם לחבלה או סיכון חי אדם, וקובע כי **"המשתמש באש, בחומרים נפיצים, לקחים או חומרים רדיואקטיביים, וזאת ללא נקיטת אמצעי זהירות מתאימים מפני הסכנות בכרכות בשימוש ובהחזקת חומרים אלו."**

.157. יסודות הרשלנות, כמפורט בסעיף 21 לחוק הינט: קיומה של חובת זהירות מושגית וקונקרטיבית; הפרת חובת זהירות והתרחשות הנזק; קיום הקשר היסובי שבין הפרת חובת זהירות לנזקתה. קיומה של חובת זהירות המושגית, נבחן על פי מבחן הצפיפות, קרי, אם אדם סביר צריך להיות לצפות התרחשות הנזק, כשבשלב השני, נבחנת קיומה של חובת זהירות קונקרטיבית, וקשר בין המזיקה הספרטיפי וניזוק הספרטיפי בנסיבות המקרה מסוים. ככל שהסיכון הנובע מעשה המזיקה גבוה יותר, כך גדולה מידה של זהירות הננקטת בביצוע המעשה. בשלב השלישי נבחן הקשר היסובי בין הפרת החובה לבין הרשלנות הבדיקה היא כפולה, הן במישור העובדתי, כאשר נבחנת קיומה של זיקה עובדתית בין הרשלנות שנקבעה בין התוצאה, ובمישור המשפטי- הינו קיומו של הקשר על פי שיקול מדיניות משפטית, וזאת על פי מבחן הצפיפות והשכל הישר.

.158. לאחר שעינתי בכלל עדויות העדים והמסמכים בתיק זה, ובוחנתי טיעוני הצדדים בסיכוןיהם, מצאתי כי הונחה בפניי תשתיית עובדתית מוצקה וטובה להרשעת הנאשם במיוחס להם, ומובוססת על עדויות עדי התביעה ומומחה התביעה, וכן על **יסוד הودאת נאשם 1**. עוד יכולת **הימנעות הנאשם 1** מהheid לשמש חיזוק לראיות התביעה.

.159. עוד מצאתי לקבוע שהוכחו לפני מרבית ראשי הרשלנות המיוחסים לכל הנאשםם, וכי ניתן לייחס לכל הנאים, פרט הרשלנות המפורטים בכתב האישום:

- א. הנאים אחסנו מכל גז ומתקן مليוי גז בסמיכות למוגדריה שבה עסקו בעבודות ריתוך ומסגרות, ולא במקום המרוחק מAsh ומחומרים מתלקחים.
- ב. הנאשם 1 בנה מתקן פיראטי למילוי גז, כשבהמשך הופעל המתקן ע"י נאים 1 ו-2.
- ג. הנאשםם עסקו במילוי גז לבני גז קטנים (אמגוזות), באמצעות מתקן הגז המאולתר, המשך שנים רבות ובתדרות יומיומית, וזאת ללא היתר, תוך הפרה חמורה של התcheinות לחברת הגז ומבל' לנקיוט באמצעות בתיות מתאימים.
- ד. הנאים החזיקו, במועד האירוע, במתחם, כמות גפ"מ העולה על הכמות שאושרה להם.

. הנאים לא ידעו את הרשות בכר שעוסקים באחסנה ומילוי גז, ועל כן מלהתילה פועלו ללא אישור עסק מתאים.

. הנאים לא פועלו בהתאם להנחיות שירות הכבאות, לא התקינו בעסקם אמצעי בטיחות המתאימים לאופי העסק ולגודלו, ואף לא העבירו תדריכי בטיחות לעובדייהם כנדרש.

.160 אין חולק שכמה בעניינים של הנאים חובת זהירות מושגית וكونקרטית אחד. שוכנעתי שהנאים היו מודעים היטב לכך שפועלים באופן בלתי חוקי ולסכנות העצומות הנש��ות מטיב פעילותם האסורה. הנאים התרשלו בהבטחת קיומם של אמצעי בטיחות מפני אש בתחום כלו, החל ממיקום מסוכן של המספריה לצד מכלי הגז וכלה בהעדר סידורי בטיחות מתאימים. התcheinות נאשム 2 והנאים כולם מול ספקית הגז שלא להמשיך לעסוק במילוי גז במקום, חידדה כלפי הנאים את חובתם הקונקרטית מכח דין לדאוג להתנהלות בטוחה זהירה ולנקוט באמצעות מפני אש.

.161 הנאים גילו אדישות מקוממת לסיכון הכרוכים בעיסוק בגז לבישול. רשלנותם לא התבטה רק במילוי פיראטי של גז אלא באחסנת מכלי גז בכמות הגדולה מההיתר שקיבלו, בהעדר אמצעי בטיחות מתאימים ובמקום מחסן הגז לצד המספריה. הנאים פועלו בכח וברמה מול חברות הגז וגורמי ציבור האש, בהסתירם את מתקן המילוי הפיראטי והשימוש במילוי גז. יש לשוב ולהזכיר, שאין מדובר בבית פרטי אלא בעסק גדול שמדי יום ביקרו בו אנשים רבים, לuebas הנאים, כשבמעשיהם מעלו הנאים גם באמון הלוקחות הנאמנים.

.162 התנהלות רשלנית חמורה זו מאפיינת את דפוסי התנהלותם של הנאים בכל הקשור לניהול עסקם. כך, אין להתפלא על כך שבמועד האירוע לא היה עסקם מבודח. נדמה שה坦נהלותם הבלתי זהירה והמלזלת אינה מאפיינת רק התיחסותם לדרישות גופים מڪצועיים מולמים עובדים או לבטיחות עובדייהם ולוקחותיהם, אלא שהנאים גילו חסור אחריות משוער גם בכל הקשור לainteresim האישיים והכלכליים שלהם.

.163 תיארו של נאשム 2 את עסקו המשלב פעילות גז, חשמל, שימוש בחומרים מסוכנים או בחומר הדבירה כ"לע של הר געש" (עמ' 181), שככל רגע נתון יכול שיLOB קטלני בין גז לריטוך או צבע וחומר מסוכן להוביל לאסון, מלמדנו שהנאים היכרו היטב בסיכון הרוב שנשקף מהתנהלותם ובתוצאה צפואה של שריפה, פועל ויצא של חיבור בין אש לגז אך העדיף לעצום עיניהם.

.164 עוד מצאתי לקבוע, כי הוכח, מעל לכל ספק, קיומו של קשר סיבתי עובדתי בין התנהלותם הרשלנית של הנאים כמפורט לעיל, לתוצאה הקשה של שריפת ענק, חורבן המתחם ונזק קשה לסביבתו. התנהלות זאת, בדגש על סמכות מחסן הגז למספריה והעדר אמצעי בטיחות מתאימים, הייתה את הסיבה הפיזית להתפשטות הדלקה, וממנה יכולה להשתלט עליה. אשרקשר הסיבתי המשפט, רכיב זה בא על סיפוקו על פי מבחן הצפויות הסבירה, ובענינו עולה מה坦נהלות הנאים, בדגש על נאש

2, שהיו מודעים היטב לכך שמדוברים בשגורה פעלות אסורה של مليוי גז ומיכרתו. הנאים, כאמור, הוזרו בטעות, כשנאמם 2 חתום על התחייבות מול חברת הגז, ועל אף זאת המשיכו בפעולותם המסוכנת תוך התעלמות מופגנת מהסיכוןים הכרוכים בה.

165. התרשלותם החמורה של הנאים, שלא הסתפקו רק בניהול עסקם ללא רישון או באית תקנות אמצעי בטיחות מתאימים אלא גם במילוי פיראטי של גז ואחסנת כמות גדולה מן המותר, הcolaת גם בלוניים גדולים, חלקם תלויים במוהפרק, הגבירת את רמת הסיכון, הנזק הצפוי והיקפו. על כן ניתן לקבוע שמשעי הרשלנות של הנאים לא רק היו צפויים לפגוע בעסקם, בעובדייהם וקהל לקוחותיהם, אלא היקף הנזק הרב לסייעתם, היה, בנסיבות שהוכחו, תוכאה צפואה ומתבקשת.

יפים לעניינו דברי כב' הש' פרוקצ'יה רע"פ 4348/08 **אפרים מאיר נ' מדינת ישראל** (10.7.8), ארען טראגי של שריפה במרכזול, אשר תבע חיים של ארבעה אנשים ופצעת אחרים:

"רמת זהירות שהמבקשים נדרשו לה בעניין אמצעי הבטיחות מפני אש היא גבוהה בשימוש לב לרמת הסיכון הצפואה מהתפשטות אש במבנה לחיי אדם. רמת הסיכון עולה פי כמה בהינתן אופי השימוש במבנה המרכזי, המעסיק עובדים, פתוח לקהל קונים. נסיבות מיוחדות אלו חייבו את המבקשים לסתנדרת זהירות גבוהה במיוחד" (שם, סעיף 49.).

166. למעשה, ניהלו הנאים את עסקם כפיצה מתתקתקת, כשבכל רגע נתון, ولو בשל מחדר הנובע משכחה, חוסר תשומת לב או סתם חוסר מזל, עלולה הייתה התרשלותם להמית אסון קשה ברכווש ובנפש עליהם ועל הסובבים אותם. כפי שכבר נאמר, נוכח התוצאות ההרסניות של שריפת הענק, רק בסיס לא נגרמו אבדות בנפש ונזקי רכוש חמורים יותר.

167. גרסת ההגנה והתרחש החלופי לפרוץ שריפה לא הוועילו לנאים, אדרבא, גרסת הנאם 2 בעדותו, עליה התבessa חוות הדעת מטעם הגנה, לא רק שאינה מנתקת את הקשר הסיבתי בין מעשי הרשלנות של הנאים לתוצאה שנגמרה, אלא מציעה התנהלות רשלנית אלטרנטיבית שכוכה לבסס קיום קשר שכזה.

168. אין פלא שההתביעה עטרה בסיפת סיכון להרשעת הנאים, בין על בסיס גרסתה ובין על בסיס התזה החלופית שהציגה הגנה, לפיה, לכואורה, הגורם לש:rightה הינו שיילוב בין עבודות ריתוך ושימוש בחומריים דליקים ונדייפים במקום. לעומת, חד משמעות מעדות נאם 2, היה ער לסיכון הרוב הטמון בשילוב זה ואף הגידיו כי "יותר גרווע מרימונ כשהוא מתפוצץ" (עמ' 172). כזכור, סעיף 3(338) לחוק, כולל גם התייחסות לאחסנה ושימוש בחומריים לקיחים ומסוכנים, ללא נקיטת אמצעי בטיחות מתאימים למניעת סכנה אפשרית.

.169 לא בצד התגוננו הנאשמים בסיכוןיהם גם מפני תרחיש זה. בצד להם, שינו טעםם ותלו יהבם בהתנהלותו האחראית של העד מדר שהקפיד שלא לתרט בסמוך לצבעים ומדלי צבע. אותו עד שבסיכוןיהם מוגדרת עדותו כ"مفוקפקת, בלתי סדורה ובلتוי קוהרנטי בעליל". (סעיף 14 לסיכוןי ההגנה). מאחר שמצאתו לקבוע אחריות הנאשמים בהתאם לגרסת התביעה, מתיתר הצורך לבחון בקשהה החלופית להרשעת הנאשמים על יסוד גרסתם שלהם.

.170 על יסוד קביעותי (ראו סעיפים 44-45; 58-59; 76) מצאתו לקבוע אשמת הנאשמים, מעל לכל ספק סביר, גם בגין לעבירות לפי חוק הגז והחוק לרישי עסקים.

.171. **סוף דבר, על יסוד האמור לעיל, אני מרשישה הנאשמים בעבירות המוחסנת להם:**

- א. **מעשה פיזיות ורשלנות**, עבירה לפי סעיף 338(א)(3) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.
- ב. **גרימת שריפה ברשלנות**, עבירה לפי סעיף 449 רישא, לחוק העונשין.
- ג. **עיסוק בעבודות גז**, עבירה לפי סעיף 25(א) לחוק הגז (בטיחות ורישוי), תשמ"ט - 1989.
- ד. **ניהול עסק טוען רישיון עסק** - עבירה לפי סעיפים 4 ו- 14 לחוק רישיון עסקים, התשכ"ח - 1968 -

ניתנה היום, י' אדר תשע"ז, 08 ממרץ 2017, במעמד עו"ד לrk, עו"ד לנשטיין והנאשמים 1 ו-2.